

У ВЧЕНІЙ РАДІ СумДУ

На грудневому засіданні серед основних розглядалися питання про стан та основні завдання щодо організації працевлаштування випускників університету (доповідач – проректор В.Д. Карпуша), про присвоєння вчених звань професора та доцента, про затвердження тем дисертаційних робіт тощо.

З цілком зрозумілих причин особливу загальну увагу привер-

нуло питання про стан соціально-побутових умов співробітників і студентів університету та їхню соціальну захищеність (доповідачі – проректор Н.Д. Світайло, голова профспілки В.О. Боровик, голова студентської профспілки І.В. Меркун, помічник ректора С.П. Хомутинник). Окрім певних досягнень, розглянуті й усі «больові точки», тривав пошук вирішення складних проблем. Зокрема, прийнято рішення про етапне переведення кафедри права з гуртожитку №3 в ЕТ-корпус центральної садиби, що звільнить для поселення студентів у наступному навчальному році 8 поверхів одного стояка (приблизно 160 ліжко-місць). Йшла мова і гуртожитки,

доручено, зокрема, відповідній університетській службі укласти угоду на додаткову охорону.

Не було байдужих і при обговоренні та затвердженні «Положення про куратора академічної групи та курсу». У документі чітко означені завдання, обов'язки та права куратора. Визначено, що головним інтерактивним показником ефективності діяльності є згуртованість групи, її самоврядність, тобто схильність студентів до взаємопідтримки та взаємодопомоги, їхня здатність як групи самостійно зберігати певний рівень навчальної та позанавчальної старанності й дисципліни. Передбачені також як моральні й матеріальні заохочення куратора, так і корекцію в бік зменшення відповідних доплат і премій, визначені підстави для цього.

МИРНОЕ БОЕВОЕ КРЕЩЕНИЕ

Второй день декабря, точнее – вечер. Возле столовой СумГУ – многолюдно. С трудом пробравшись в помещение холла, окунаюсь в предпраздничную суету. Беспорядочное движение, легкое волнение, счастливые лица, все яркие, нарядные... А что, собственно, происходит? Ага, последние приготовления к празднованию Дня специальности «Информационные технологии проектирования» инженерного факультета.

Выпускающая кафедра относительно молода, но уже сложились определенные традиции. И одна из них – отмечать День рождения специальности большой и дружной «ИТэшниковой» семьей. Собрались преподаватели и студенты, выпускники и гости, пришедшие поздравить своих коллег, друзей, однокурсников...

Музыка и шум постепенно затихают. Торжества открывает заведующий кафедрой Виктор Григорьевич Неня. Кроме поздравлений, прозвучало и главное пожелание студентам и преподавателям – взаимопонимания. А замдекана дружественного инженерному физтеху Лидия Федоровна Рыжкова поздравила первокурсников с мирным боевым крещением.

Традиционными стали и выборы президента специальности. Первым, кстати, была Марина Самойлик, теперь выпускница СумГУ, которая живет и работает в Киеве. Она специально приехала, чтобы поздравить своих преподавателей и «наследников». Дмитрий Зайков стал третьим президентом и торжественно принял присягу перед присутствующими.

А что потом? Еще раз убедились в многогранности студентов инженерного: прекрасно поют и танцуют, играют на различных музыкальных инструментах. Не-

которые вообще могли бы посвятить себя актерскому мастерству. Ан нет, в инженеры пошли. И правильно сделали. Помимо известного всем коллектива «Гламур», посвящающих и посвящаемых пришли поздравить представители гуманитарного факультета. Вокально-инструментальное трио (мальчиков) исполнило песню для виновников торжества.

Праздник, несомненно, удался. Сплошной восторг. Кого благодарить? Оказывается, двух (всего-то!) удивительных (и не только организаторскими способностями) девчонок: Наташу Кошеленко и Богдану Голошук. Продумали все до мелочей. Молодцы! Не зря старались. Кафедра наградила их подарками и грамотами.

Без призов не остались и преподаватели. В лотерее, специально подготовленной для них, выиграли электрочайник (один на всех, зато какой!), а лаборантам достался кипятильник.

Конкурсы, дискотека, праздничный стол и много хорошего настроения – вечер запомнится надолго. Всем. Особенно первокурсникам – он у них первый!

Алла РУДЧЕНКО, группа ЖТ-41.
НА ФОТО: «ИТэшников» сім'я.

ВІДДІЛ МІЖНАРОДНИХ ЗВ'ЯЗКІВ ПОВІДОМЛЯЄ

Формуються групи для проходження мовної практики в Турції. Періоди перебування за кордоном – з травня до початку серпня, а також з початку серпня і до кінця жовтня. Для «осінньої» групи обов'язкова умова – володіння англійською (перевага надається студентам гуманітарного факультету спеціальності «Переклад»). Серед трьох видів роботи – анімація, ресепшн, сервіс – найбільш популярні перші два. Кількість людей у групах обмежена.

Також діє програма Au-pair для хлопців та дівчат (терміном на один рік) до країн Європи та США. Передбачені й літні програми в США. Зокрема, програма Work & Travel, а також робота вожатим у таборі. Можливі варіанти навчання – платні мовні курси за кордоном (стосується всіх програм).

Існують також програми, які фінансуються закордонними університетами та освітніми закладами на конкурсній основі – переважно для студентів, які займаються науково-дослідницькою діяльністю, або ж просто добре навчаються. За детальною інформацією звертатися в кімнату № 511 Г-корпусу.

наванням пісні «Мы желаем счастья Вам ...»

Долучаємося до всіх вищезгаданих слів, бажаємо сумлінним «пеошникам» розквіту творчих сил, вдячних посмішок і віри в обов'язковий успіх. Підготовчому відділенню можна тільки позаздрити, адже 20 років – це вік молодості, вік студентства». Щастя Вам!

Наталія МЕДНИКОВА,
Тетяна БУРЕНЬ,
група ЖТ-51.

НА ФОТО: нинішній і перший завідувачі відділення – Анатолій Опанасюк та Сергій Рошупкін; велика й дружна сім'я підготовчого відділення.

НОВИННИМ РЯДКОМ

На засіданні вченої ради університету заступнику декана інженерного факультету Лідії Федорівні Руденко таємним голосуванням присвоєно почесне звання «Заслужений науково-педагогічний працівник СумДУ». Радіємо за давнього друга «Резонансу» і зичимо в новому році лишатися такою ж мудрою, чарівною і людяною, як завжди.

У святкуванні 80-річчя Державного архіву Сумської області участь взяли і науковці СумДУ. В зв'язку з ювілеєм започаткований «Сумський історико-архівний журнал». Його засновниками є наш університет і Державний архів Сумщини. Перший номер містить наукові праці, присвячені різноманітним питанням вітчизняної історії та архівної справи.

У Військовому інституті ракетних військ і артилерії СумДУ відбулися урочистості з нагоди 14-ї річниці Збройних сил України. З привітанням виступив ректор університету А.В. Васильєв. Начальник інституту Ю.І. Свідлов вручив цінні подарунки, грошові премії та грамоти військовослужбовцям і працівникам Збройних сил України.

Цьогорічна осінь виявилася щасливою для наших медфахівців. Спочатку шестикурсники виграли престижні змагання «Крок-2» (інтегрований ліцензований іспит у вигляді письмового тестування, який проводиться Міністерством охорони здоров'я України в один і той же день серед вищих навчальних закладів медичного профілю), а нещодавно відзначились і наші інтерни, які перемогли в «Кроці-3». Перші в Україні – це вам не жарти! Віват, сумдеушні медики!

В університеті продовжується надання студентам цільових пільгових державних кредитів на здобуття вищої освіти. Вся необхідна інформація – в деканатах факультетів.

20 грудня відзначив 120-річчя Національний університет «Харківський політехнічний інститут», до якого протягом 24-х років у якості філії входив СумДУ.

21 грудня кафедрою «Електроенергетики» та студентами спеціальності «Електротехнічні системи електроспоживання» проведені святкові заходи до Дня енергетика.

23 грудня відбулося посвячення в металознавці студентів спеціальності «Прикладне матеріалознавство».

■ ЮВІЛЕЇ

ВІК МОЛОДОСТІ, ВІК СТУДЕНТСТВА

Грудень – прекрасна пора, бо незабаром новий рік, а відтак нові надії та події. Саме на цей час припало святкування ювілею підготовчого відділення СумДУ. 20 років – це великий і непростий, іноді й тернистий шлях, котрим пройшли викладачі й 2000 слухачів, 1500 з яких стали студентами нашого університету.

Підготовче відділення – велика й дружна сім'я, де всі радощі й печалі діляться навпіл, де викладачі, ніби другі батьки – готові допомогти слухачам у будь-яку хвилину, підтримати добрим словом, підставити мужнє плече, дати слушну пораду.

«Нас часто запитують, – каже перший проректор Микола Іванович Волков, – для чого було створене це відділення? І я завжди відповідаю: щоб залучати здібну й талановиту молодь до СумДУ, допомогти їй правильно зробити вибір майбутньої професії».

Привітати ювілярів прийшли представники всіх кафедр. Лунали теплі побажання. В залі панували щастя, радість, посмішки, дружна атмосфера. Найбільше вразили спогади викладачки Лариси Іванівни Шелест, яка пройшла весь шлях становлення й розвитку відділення: «Работаем с ребятами

– как одна семья. Первую свою группу, ПО-85, помню по именам, помню по фамилиям, помню по лицам. До сих пор ласково называю их «пеошниками». Они росли вместе с нашим университетом. Подготовительное отделение – это своеобразная палочка-выручалочка: то на стройке общежитий помочь, то убрать чего-то – везде ПО! Любим их, как своих детей. А девизом нашим были, есть и будут слова: «Делай с нами, делай как мы, делай лучше нас!»

З нагоди святкування виданий наказ, в якому відзначили викладачів відділення, їх нагороджено похвальними листами «За плідну багаторічну роботу». Вітали ювілярів і студенти, чимало з них прийшли в університет саме з підготовчого. Пісні, жарти лунали зі сцени, запам'ятався виступ Олександра Плахотія. А закінчилася святкова програма чудовим вико-

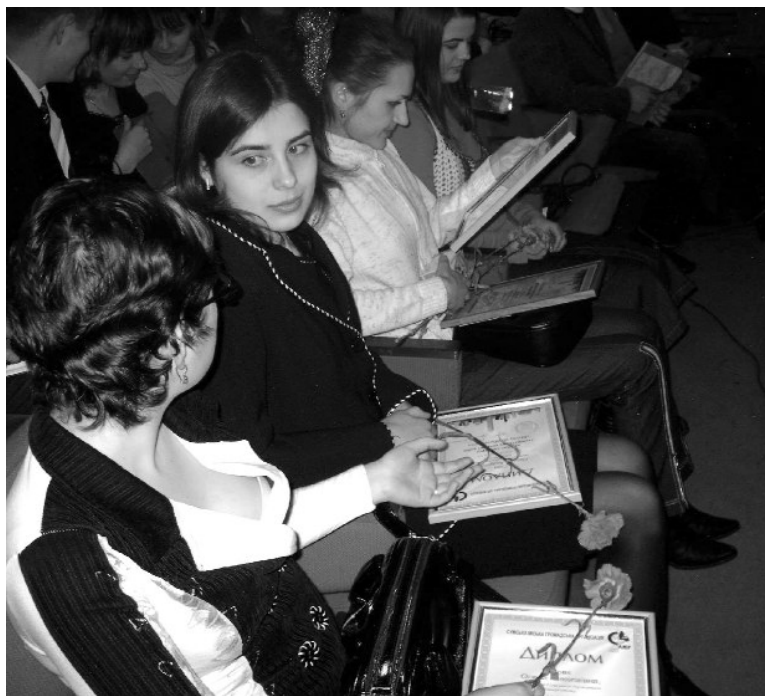

«МІСТО МАЙБУТНЬОГО»

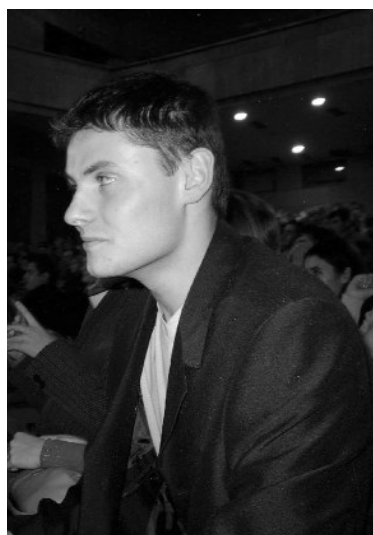
Наприкінці старого року в театрі ім. Щепкіна відбулися урочистості, присвячені міському конкурсу студентських робіт «Місто майбутнього». До участі в ньому було допущено більше 40 проектів, запропоновано одинадцять різних тем: економіка, розвиток підприємництва, всі галузі виробництва, проблеми освіти і науки, кадрового забезпечення країни, інші. Конкурс проходив у три етапи, останній – нагородження переможців.

Більшу частину зали займали студенти СумДУ, які шаленими оплесками вітали своїх талановитих товаришів. І вони того варті. Бо цей вечір нагороджень пройшов абсолютно під знаком нашого університету.

Нагороджував учасників фіналу один із членів конкурсної комісії, кандидат технічних наук, директор ГО «Центр енергоефективності» С.В. Федоренко. Серед номінантів значилось і чимало студентів Сумського державного університету. Так, спеціальний приз – цифровий фотоапарат! – отримала науково-дослідницька лабораторія соціально-економічних проблем (керівник Олександр Теліженко) за роботи Марини Дунь та Марини Мотузко (група М-12). Десять учасників отримали заохочувальні премії. Зокрема, Олена Вовк та Оксана Сіра (за роботу «Оцінка економічного по-

тенціалу території: теорія і практика» (керівник А.Ю. Жулавський), Ігор Мірошніков (М-12) та Костянтин Таранець (ЕМ-11), роботи яких присвячені відповідно інвестиціям для розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури міста (керівник С.В. Глівенко) та енергозберігаючій модернізації газового підігрі-

вача (керівник В.М. Арсеньєв), Володимир Ульяник (Е-21), Наталія Кулик (Е-21) та Дмитро Віхров (Ф-21). Останнього, до речі, запросили на стажування до спільного українсько-литовського підприємства ТОВ «Кастраде-Еско», з яким вже навіть і договір підписаний. Ці студенти також стали і дипломними лауреатами конкурсу.

У додатковій номінації студентки Тетяна Даценко і Ольга Алексєнко (факультет економіки і менеджменту СумДУ) за оригінальну роботу отримали фотоапарат.

Президент Сумської МГО «Агенція міського розвитку» Віктор Фінашко визначив пере-

можців, які виграли перші три призів місії. На третьому – студентка з СумДПУ, на другому – зі СНАУ, а переможцем конкурсу, звичайно ж, наш – студент СумДУ Юрій Сміянов (робота «Оптимізація надання медичної допомоги в м. Суми»).

Поздоровлення переможців, нагородження і побажання успіхів у майбутньому переривались піснями групи «Кляк-си», виступами театру танців «Пігмаліон», чемпіоном України танцювальним шоу-гуртом «Торнадо». Вони розрядили атмосферу напруженого чекання оголошення результатів конкурсу.

Ми – найкращі! Це доведено і на цьому конкурсі.

Валерія КОВАЛЬСЬКА,
група ЖТ-52.

НА ФОТО:
лауреати конкурсу;
переможець Юрій Сміянов.

Яким буває собака впродовж років?

10 лютого 1910 року – 29 січня 1911: **Металевий Собака.**

28 січня 1922 – 15 лютого 1923: **Водяний Собака.**

14 лютого 1934 – 3 лютого 1935 року: **Дерев'яний Собака.**

2 лютого 1946 – 21 січня 1947: **Вогняний Собака.**

18 лютого 1958 – 7 лютого 1959: **Земляний Собака.**

6 лютого 1970 року – 26 січня 1971: **Металевий Собака.**

25 січня 1982 – 12 лютого 1983: **Водяний Собака.**

10 лютого 1994 – 30 січня 1995 року: **Дерев'яний Собака.**

29 січня 2006 – 17 лютого 2007: **Вогняний Собака.**

Кредит на освіту від ВАБанку — перший крок до мети!

- кредитна ставка - 15% річних у гривнях;
- термін кредиту - до 5 років;
- кредит надається без застави та першого внеску;
- можливість дострокового погашення кредиту.

8(0542) 213-256

8 800 300 8 300

дзвінки по Україні безкоштовні

www.vabank.ua

ВА БАНК
Всеукраїнський Акціонерний Банк

У Камеруні, наприклад, новорічні та різдвяні свята майже такі самі, як і в американців чи в англійців. Обов'язково – феєрверки та гучні вечірки. А от подарунки друзям та рідним там дарують по-особливо: непомітно кладуть зранку біля ліжка, листівку не підписують – щоб той, кому дарують, здогадався сам, від кого вона.

Афганські студенти про Новий рік нам нічого повідати не змогли. Їм значно ближчий так званий EID-day. Він також святкується в січні. Протягом цілих п'яти днів триває гуляння з пригосанням та випивкою (до речі, там мусульмани, всупереч нашим уявленням, теж можуть вживати спиртне – це залежить від особистих переконань). Люди ходять один до одного, молодші за віком ходять до старших родичів.

У Судані Новий рік настає одночасно з нашим. Ймовірно, що й салюти запускаються в один і той же час. Молодь розважається в великих кафе на березі Нілу, барах чи дискотеках. Як не дивно, дискотеки тут не дуже популярні, багато хто ігнорує їх через релігійні переконання. А от новорічні пустощі та розіграші близькі суданцям так само, як і нам: у святкову ніч машини «бомбардують» помідорами, яйцями та мукою, а на перехожих із вікон летять пакети з водою. Український студент гуляв би так і до ранку (що він іноді і робить) та в Судані розваги зазвичай затримуються не довше, ніж до другої години ночі. Є у них і свій Дід Мороз, щоправда, не в шубі, але подарунки носить. Звуть його Баба Нуель (зауважте, це не «баба», а чоловік).

На новорічному столі у суданців, за їх власними словами, те саме, що й у нас, от тільки дружби з «зеленим змієм» вони не водять (що й усім нам раджу). Але, що не кажіть, ну ніяк не віриться, що на святковому столі у них стоїть наш

УСІ СТРАВИ – ДО НАС У ГОСТІ!

Якщо запитати студентів, що настане з початком січня, скоріш усього більшість відповість: «Се-сія...». Що ж, це типове сезонне склерозування: студент забуває про все, крім екзаменів. Та все ж Діди Морози на телеекранах вперто нагадують – поперед січня йде Новий рік. Знову традиційний набір: ялинка, шампанське, «Олів'є»... Але це для нас, українців. А як же зустрічають Новий рік наші іноземні друзі? Одряду попереджаю: не прикрашають іграшками пальми (чи інше дерево) і не ліплять бабу з піску, аби зробити їй ніс із моркви.

салат «Олів'є»! Особливо після всього, що ми скуштували на презентації національних страв у День студента. До речі, ви там були? Якщо ні, то багато втратили. Це було справжнє свято шлунку. То що, зазирнемо в колишнє?

Тоді, 18 листопада всі університетські гурмани, любителі смачно попоїсти, а то й просто зголоднілі після трьох пар студенти зібрались біля актових залів. Тут відбувалось справжнє свято харчування, точніше, продовження свята Дня студента. Вперше в нашому університеті іноземні студенти представили страви своєї національної кухні.

Були тут представники Туреччини, Судану, Палестини, Йорданії, Афганістану, Китаю. Звичайно ж і ми, як гостинні господарі, не могли не виставити власне пригосання – вареники з сиром. Це кулінарне диво, та ще й під сматанку, пішло просто «на ура». Але й «страви здалеку» привернули неабияку увагу. Миттєво зникла зі

столи йорданська похлама й арабська кава. «Вдома приготую таку саму», – подумав багато хто про цей напій. І розчарувався, як і я: мої пошуки секрету готування арабської кави не увінчалися успіхом. Все виявилось дуже простим, немає ніяких премудростей: кава привезена «звідти»!

Багатьох відвідувачів привабила екзотична китайська кухня. Всі бажаючи мали можливість скуштувати страви паличками і ще раз переконатись: в Піднебесній жити б точно не змогли, хіба що взяли б туди з собою наші рідні виделки. Крім національних страв, назви яких важко не тільки запам'ятати, а й вимовити, китайські друзі виставили ще й свою грошову одиницю – юань. Ось що найбільше зацікавило: на банкнотах ви не знайдете портретів видатних людей, таких як наш Шевченко, Мазепа, Франко. «На грошах повинен бути зображений народ і тільки народ» – пояснили нам. І як на мене, це справедливо. Довкіл столу довго не розходилась юрба, «Китай – це сильно, супер!» – так лаконічно висловлював дехто своє захоплення.

Судан пригостив усіх смачними стравами, Афганістан – пловом. Повари щедро роздавали бажаними рецепти. Звісно, я не збираюсь відкривати в «Резонансі» рубрику «Про смачну та здорову їжу» або «Голодним студентам на замітку». Тому завершу так. Приготуйте щось смачненьке своїм дорогим та близьким людям і скажіть кілька теплих слів. А хочете бути оригінальним – освідчитесь у коханні по-арабськи: «Ман дустет дорам».

Анна КОРОБКА,
група ПР-34.

■ ПЕРСОНАЛІ

ХТО Є ХТО В СУМДУ?

**ПРОДОВЖУЄМО ПРОГРАМУ ЛОЯЛЬНОГО ЗНАЙОМСТВА
СТУДЕНТІВ ІЗ РЕКТОРАТОМ,
РОЗПОЧАТУ В ПОПЕРЕДНІХ ЧИСЛАХ ГАЗЕТИ.**

ВОЛКОВ Микола Іванович
проректор з науково-педагогічної роботи,
професор, доктор технічних наук

Сфера наукових інтересів: гідродинаміка течії рідин та газів, гідромеханіка робочих процесів насосного обладнання, аеродинаміка ортогональних вітродвигунів.

Сфера посадових обов'язків: організовує і контролює відповідність змісту освіти державним вимогам підготовки фахівців за всіма освітньо-кваліфікаційними рівнями, виконання вимог Державних стандартів освіти, освітньо-професійних програм і освітньо-кваліфікаційних характеристик підготовки фахівців із вищою освітою, а також навчально-організаційну та науково-методичну роботи відповідно до чинного законодавства; займається комплектацією професорсько-викладацького складу і навчально-допоміжного персоналу; курує ліцензування, акредитацію та атестацію напрямів підготовки, спеціальностей, відокремлених структурних підрозділів і видів діяльності, що стосуються навчальної та методичної роботи; відповідає за дотримання ліцензійних обсягів підготовки фахівців за всіма освітньо-кваліфікаційними рівнями, обсягів державного й регіонального замовлень на підготовку фахівців за денною формою навчання, а також за формування контингенту студентів, студентських академічних груп і потоків, розробку графіків навчального процесу; слідкує за раціональним використанням площ службових і навчальних приміщень університету, місць проведення позанавчальної роботи; визначає обсяги усіх видів навчальної, науково-методичної і організаційно-методичної роботи професорсько-викладацького складу університету тощо.

КАРПУША Василь Данилович

проректор з навчально-педагогічної роботи, доцент, кандидат фізико-математичних наук

Сфера наукових інтересів: оптичні властивості неупорядкованих систем.

Сфера функціональних обов'язків: координація діяльності позабазових структур, факультетів заочного та довузівської підготовки, а також факультету підвищення кваліфікації та перепідготовки спеціалістів; організація цільової підготовки, практики та працевлаштування студентів після закінчення університету; весь блок питань, що пов'язані з приймальною комісією та інформаційними технологіями (їх матеріальним, комп'ютерним забезпеченням, впровадженням у практику) тощо.

ВАСИЛЬЄВ
Анатолій Васильович
ректор, професор,
кандидат технічних наук

Сфера наукових інтересів: проблеми інженерної механіки, машин та обладнання хімічних виробництв, а також (унаслідок професійної діяльності в якості першого проректора протягом майже 25 років) проблеми науково-методичного характеру.

Оскільки сфера функціональних обов'язків ректора визначена законом про вищу освіту, в якому достатньо детально означено широкий спектр його обов'язків, що охоплюють усю сферу діяльності вищого навчального закладу, а також його прав та відповідальності, редакція вирішила не подавати їх суто офіційно, а запитати нашого ректора особисто:

— Що, крім означеного в законі, вважаєте сьогодні головним для себе у діяльності на цій посаді?

— Передусім організацію зусиль усіх університетівців на реалізацію програми, яка була прийнята конференцією колективу СумДУ в березні цього року. Тоді, нагадаю, взято курс на досягнення рівня сучасного європейського університету...

— Нещодавно Ви, Анатоліє Васильовичу, повернулися з відрядження за кордон. Мабуть, воно пов'язане саме з цим?

— Так, бо ж дотриматися цього курсу неможливо без постійного розвитку міжнародної діяльності. У цьому, на жаль, ми поступаємося багатьом вітчизняним навчальним закладам. Відрядження й пов'язане з виправленням такої ситуації. Проведено плідні, на мою думку, переговори і досягнуто певних домовленостей. Зокрема про співробітництво у сфері перепідготовки та підвищення кваліфікації фахівців, яка буде здійснюватися СумДУ та Академією бізнесу і менеджменту землі Нижня Саксонія (Німеччина).

А з керівництвом Туринського політехнічного університету (Італія) досягнута домовленість щодо реалізації проекту, згідно з яким окремі наші студенти будуть отримувати дипломи трьох європейських університетів: бакалавратура СумДУ — один рік навчання в Туринському університеті — ще один рік навчання в одному з шести університетів, з якими в Туринській політехніки підписані відповідні угоди. Стосується це насамперед тих інженерних спеціальностей, які існують і у нас, і у туринців.

А ще досягнута домовленість про переговори вже в Сумах, де у лютому, з італійською делегацією, що буде представляти, окрім усього іншого, й інтереси одного з найдавніших університетів Європи в місті Падуя, який також має спеціальності, подібні до наших.

І це ще не все. Узгоджено також з керівництвом відповідних структур Євросоюзу про участь СумДУ в цікавому проекті (до речі, вже прийнятому до розгляду) — разом з двома італійськими університетами, а також університетом м. Тампере (Фінляндія) та Львівською політехнікою. Передбачається його фінансування Європарламентом. Якщо проект буде затверджений, то його реалізація почнеться вже з березня 2006 року і буде передбачати дев'ятимісячне навчання на базі СумДУ та шестимісячне стажування в Італії (10-20 осіб).

Безумовно, треба над означеними проектами ще працювати, погоджувати технічні й технологічні моменти але перші кроки вже зроблені. Є впевненість, що коли СумДУ на цих кроках зарекомендує себе як серйозний партнер, то це відкриє нам шлях до участі в інших освітніх програмах Євросоюзу.

— І передноворічне запитання. Що б Ви як ректор взяли з собою у новий рік, а що залишили в минулому?

— Залишив би всі наші помилки, в тому числі й мої власні, поганий настрій... Втім, не так багато й було негативу, з яким не бажано йти в майбутнє. Адже 2005-й в цілому став успішним для СумДУ. В новий же рік узяв би насамперед ті проблеми, які не вдалося вирішити в році, що ми нає. А також нові плани, завдання та впевненість у тому, що наш колектив має потенціал, який дозволить університету і новий рік пройти так же вдало, як і 2005-й. Попри будь-які несподіванки, на які багатий теперішній час. Принаймні старий рік підтвердив, що колективними зусиллями — професорсько-викладацького складу, співробітників, студентів та аспірантів — наш СумДУ здатен вирішувати найскладніші проблеми.

Щиро вітаю з Новим роком усіх колег та студентів, зичу всьляких успіхів у роботі й навчанні!

ВЕЛИКА ТАІНА СЛІВ

Люди, яких люблять і шанують, не обов'язково вродливі й не завжди винятково розумні. Проте вони мають такі властивості, що полегшують їм установа контактів з оточуючими, приваблюють інших, зачаровують. Це — вміння говорити, мистецтво красномовства.

Даром мови наділена кожна людина, але далеко не кожна може стати хорошим

оратором. Таким як учасники конкурсу на кращих ведучих «Душі прекрасні поривання», який нещодавно проходив у літературній віталні університету. Обдаровані студенти з різних факультетів, які володіють приємним голосом, правильною дикцією, мали змогу проде-

монструвати свої здібності.

Найбільш оригінально парюю виявилися Юрій Піддубний (Су-52) та його чарівна партнерша, які показали виступ у новорічних костюмах. Титулом «Кращий конференсьє» нагородили також Піддубного, а в номінації «Кращий читець»

перемогла Дарина Боронос (ЕФ-51). Парюю переможцею визнано студентку фізтеху Вероніку Ларіонову (ЕТ-51) та майбутнього інженера Сергія Талду (І-51).

Щиро вірю, що майбутнє красномовства за такими людьми, які чітко мислять, мають розвинену уяву і достатній запас слів, відчують красу й таїну слова.

Інна ПІРІГ, група ЖТ-41.

МОЛОДЬ — ПРОТИ НАРКОТИКІВ І СНІДУ

Кожного року в Україні проходить безліч заходів, спрямованих на профілактику СНІДу, та, на жаль, відсоток захворюваних усе зростає. За статистикою майже всі ВІЛ-інфіковані — молодь віком від 16 до 30 років. Тому цьогогоріч у нашому навчальному закладі вирішили провести цілу програму боротьби зі СНІДом.

Одним із її заходів стала акція "Молодь проти наркотиків і СНІДу", яка зібрала в актовій залі нашого університету студентів різних факультетів.

Першим до присутніх звернувся Володимир Миколайович Бутенко, який повідомив, що в світі нараховується 40 млн. інфікованих людей. У Сумах зареєстровано 835, із яких 532 — звернулися по допомогу в лікарню. На сьогодні 45 — померло. Володимир

Миколайович зазначив, що Україна посідає перше місце з розповсюдження інфекції серед молоді. Цього року вже 56 дітей народилося з діагнозом СНІД. Наостанок додав, — якщо вже виникли якісь проблеми, то звертайтеся за адресою вул. Курська, 111. Там допоможуть.

Що таке щастя для людини і як мало для цього потрібно, присутнім у інсценуванні формі показали представники центру "Відкрите серце".

Потім слово надали почесному донору Вікторові Анатолійовичу Водчаку, який наголосив: "Кров — це імунітет, і саме від нього залежить кількість захворювань". Він також вручив грамоти активним донорам-університетцям: І.Кривогузу, А. Осадчому, О. Савучу, А. Сахорову та іншим".

Продовжила програму Наталія Приходько, керівник відділення соціальної служби для молоді, що вже два місяці працює на базі гуртожитку №2 СумДУ. Вона розповідала про завдання своєї роботи, яке спрямоване на вирішення як соціальних, так і психологічних проблем. Послуги у відділенні анонімні та безкоштовні, час роботи - з 17.00 до 20.30; телефон - 36 72 90.

Підбиваючи підсумки акції, голова студентської

профспілки Ірина Меркун побажала всім берегти своє здоров'я й віддати данину пам'яті тим, хто пішов із життя.

Хочеться вірити, що захід виконав своє головне завдання — змусити прибутні задуматися над стилем свого життя.

Марина КЛЮВА,
Галина КРАВЧЕНКО,
група ЖТ - 41.

НА ФОТО: під час проведення акції в актовій залі СумДУ.

Одним із найважливіших кроків у житті людини є, безперечно, вибір професії. Адже займатися тим, що тебе цікавить і приносить радість, мабуть, одна з найважливіших умов для повного самовираження. Але вдається це, на жаль, не одразу і не кожному.

Схоже, Ілля ЗИМАК і Микола ПРОДАНОВ не помилились у виборі професії. Постійно працюють над вдосконаленням своїх знань і професійних навичок, як тепер прийнято говорити, професіограм. Навіть вільний час присвячують вивченню обраного фаху. Результат – «на лице». Вони активні учасники і призери найпрестижніших олімпіад. Ілля посів третє призове місце на Всеукраїнській олімпіаді із загальної фізики й став президентським стипендіатом. Микола ж отримав стипендію від благодійного фонду «Благовіст» (концерн «Укр-росметал» за ініціативи народного депутатаа Г. Дашутіна впровадив кілька стипендій на підтримку талановитої молоді).

Більше узнавала про них у них же Алла Рудченко, студентка групи ЖТ-41.

ПРАВО НА ВИБІР

– Декілька слів про себе, особливо про характер, захоплення?

Микола: – Закінчив Сумську загальноосвітню школу №17. До політеху вступив за Данкорівською олімпіадою. Що стосується вільного часу – більш глибоко цікавлюся фізикою та математикою, іноді граю на фортепіано. Про склад свого характеру не можу сказати нічого. Вважаю, що людина не повинна публічно оцінювати сама себе. Нехай це роблять оточуючі.

Ілля: – Мій характер змінюється залежно від ситуації. Тому якихось чітких рис, мабуть, не маю. Я закінчив 1-у гімназію, це – окрема розмова (посміхається). В 11 класі підготував мікро наукову роботу, яка за обсягом відповідала бакалаврській. Захистився на конкурсі,

який проводила Академія Наук України, дуже престижному, до речі.

– Якби постало питання вибору іншої спеціальності, то?..

Микола: – Напевно, будівництво б вибрав. Зараз активно розбудовуються міста, тому працювати в цій галузі вигідно і престижно. А ще хотілося б тісніше товаришувати зі спортом. Раніше я займався веслуванням на байдарках. Починав із Сергієм Баштовим, посадив призіві місця. І тепер іноді тренуюсь, але вже не настільки серйозно, бо часу обмаль.

Ілля: – Спочатку хотів займатися фізикою та інформатикою. Потім остання якось відійшла на задній план. А зараз вирішив спробувати себе дизайнером у рекламному бізнесі.

Ілля ЗИМАК

Микола ПРОДАНОВ

– Будь ласка, декілька слів про олімпіаду, в якій нещодавно брали участь?

Ілля: – І-й тур відбувся в нашому університеті. Так би мовити, внутрішня олімпіада, на якій визначили учасників від СумДУ вже на всеукраїнські змагання. Я виборов перше місце, Микола – друге, тому відразу ж потрапили на II-й тур. Класичні вузи змагалися окремо, технічні – окремо. Питання виявилися відносно легкими, проте їх було багато, а часу мало.

– Навчальний процес проходить як і в інших студентів, чи існують відмінності?

Микола: – Працюємо за індивідуальним планом. Є предмети, які в університеті вивчаються дещо поверхово, а для подальшої наукової

сутьні, що після них значно зростає кількість запитань щодо вступу і навчання в СумДУ.

Це вже, якщо бути точним, і не бригада, а самостійна організація, що має свого президента (Олександр Гавриленко) і навіть власний гімн. А паує там культ взаємодопомоги, взаємоповаги, дружби і навіть... Так-так, іноді дружба переростає в любов. Справжню. Тож і одружилися вже Павло Жосан і Наталя Артюх, народили хлопчика. Звісно – майбутнього абітурієнта СумДУ. Є прояви й інших родинних зв'язків. Наприклад, президент привів у команду свою сестру Олену. Чудова співачка. Є зв'язки й іншого роду. Колись Катерина Боровикова з Білопільля ще школяркою побувала на одній із таких презентацій, а тепер вона і наша студентка, і активна учасниця «агітпоїзду». Її тачень Кармен користується успіхом на будь-якій сцені.

Наталя Артюх зізнається: «Жодної миті не пошкодувала, що потрапила в цей колектив. Зустріч із друзями в його колі – завжди свято».

Вікторія ФЕСЕНКО, група ПР-33.

На ФОТО: змінювалися міста і місця зупинок, змінювалися інтер'єри, а головне залишалося – якомога краще підготуватися до вступу й найпереконливіше заявити про СумДУ.

ЧОМУ САМЕ СумДУ?

Усі ми свого часу вирішували проблему вибору навчального закладу. Мабуть, майже кожний перегорнув теми літератури для вступників та абітурієнтів, ламаючи голову над питанням: ЩО Ж ОБРАТИ?

– Чому абітурієнти обирають саме СумДУ? – з таким запитанням я звернулася до першокурсників – і ось їхні відповіді.

Руслана Андрій, група ПР-53, м. Івано-Франківськ:

– Дізнавшись про те, що СумДУ – один із найпрестижніших ВНЗ України, де готують кваліфікованих перекладачів, вирішила вступати сюди. Тепер впевнена, що не помилилася у своєму виборі.

Лілія Коломієць, група ПР-51, м. Тростянець:

– Я довго не могла вирішити, до якого вищого навчального закладу вступати. Думка про навчання в СумДУ прийшла якось раптово. Те що я дізналася про його переваги, перспективу знайти гарну високооплачувану роботу після закінчення «державного», відіграло вирішальну роль у моєму виборі.

Дарина Сапун, група ЖТ-51, м. Суми:

– СумДУ дійсно виправдовує статус ВИЩОГО навчального закладу (як за рівнем освіти, так і в реальну висоту). Він вартий того, щоб у ньому навчатися. Сподіваюся, що й я буду вартою його...

Христина Андрій, група ПР- 53, м. Івано-Франківськ:

– Дуже багато розповідали мені про СумДУ друзі та знайомі. І я вирішила: А ЧОМУ Б І НІ? Хоч і далеко від дому, але ж цікаво побувати десь «у чужих краях», відчутти смак свободи, незалежності, самостійності. А хіба сидіти вдома, «під матусиною спідницею», краще?

композиторів, переважно класику.

Ілля: – Ні, постійно в цейтноті.

– Який ідеал хвилює? На кого хотіли б походити?

Микола: – Ідеал? Навіщо ніякий не хвилює. Серед науковців же найбільше подобається фізик Ландау, Нобелівський лауреат, один із основоположників теорії фізики.

Ілля: – Конкретно немає нікого. Вважаю, сліпо наслідувати когось – не мати власної точки зору».

– Ваші новорічні побажання?

Микола: – Студентам бажаю вдало скласти сесію, а викладачам – її прийняти. А всім разом – усього найкращого. Кожна людина, звісно, розуміє під цим словом щось індивідуальне, дороге, дійсно бажане».

Ілля: – Кожен сам собі нехай побажає. Бо ж бажати комусь того, чого він, можливо, сам собі не бажає... (сміється). А тому просто – з Новим роком!»

НА ФОТО: Ілля ЗИМАК та Микола ПРОДАНОВ.

ЗАРАДИ МАЙБУТНЬОГО

Хто б що не говорив, а не все погано було в радянському минулому, багато чого варто взяти і взяти вже з тих часів у теперішнє і майбутнє. Зокрема – ідею «агітпоїздів». Вже три роки, як вона плідно реалізовується на факультеті довузівської підготовки (декан В.Б. Юскаєв) у формі агітаційної бригади для презентацій СумДУ в районах області (школи, будинки культури тощо).

Як правило, статистика мало що говорить тим, хто не посвячений у ту сферу, якої ті чи інші числові дані стосуються. Та для будь-кого з читачів зрозуміло, що за три роки понад п'ятдесят презентацій, на яких побувало більше 7 тисяч абітурієнтів СумДУ, свідчать про неабияку мобільність, потужність цього університетського «агітпоїзду». Серед його першопрохідців – Олександр Гавриленко (співак) – медфаківець, Тетяна Журба (STEM), Анна Бардакова, Наталя Артюх (бальні танці) та Андрій Лиховид (ведучий) з економфаку, мехматівець Денис Одинцов (бальні танці), представники гуманітарного факультету Катерина Хоминич (вокал), Андрій Любченко (бальні танці і STEM) та Захар Хоменко (STEM), фізтехівець Павло Жосан (народні танці), Олексій

Шевченко (STEM) з інженерного. Кожен із них – особистість, кожен зробив певний внесок у те, що наш університет має неабияку популярність.

Зараз у бригаді відбувається зміна поколінь. Так, прийшла й одразу влилася в колектив Наталя Андрійко з економічного факультету (спів, конференс). Чимало бажаних серед першокурсників, але їх оберігають: нехай спочатку доведуть свою студентську спроможність, а сесія залишається сесією.

Презентації ж проходять, як правило, таким чином. Спочатку виступають відповідальні секретарі відбіркових комісій факультетів, розповідають про спеціальності, їх особливості та перспективи, а потім студенти демонструють свої таланти у різних жанрах. Оті міні-концерти (сценарій готує студклуб) так захоплюють, так «розігрують» при-

Олена Охріменко, група Ю-51, смт Свеса:

– Привабили гарні спеціалісти, можливість отримати не тільки гарну освіту, а й задоволення від навчання, хотіла знайти нових друзів. І взагалі, чим наш університет гірший від столичних? На мою думку, СумДУ де в чому навіть кращий.

Бай Бін, інженерний факультет, м.Ченду, Китай:

– Одразу дуже важко відповісти... Я вважаю, що в Україні хороша освіта. Мабуть, тому і приїхав саме сюди. А от чому Суми – навіть не відповім. Може тому, що невелике місто, отже – спокійніше від столиць, а я не люблю метушні.

Мухамед, медфак, група М-316, Судан:

– Навчання в Україні було моєю мрією з дитинства. А до Сум потрапив випадково. Мені пізно зробили документи, а тому приїхав я пізно. В інших містах вже не приймали на навчання, а в Сумах мене зарахували в СумДУ. І не шкодує, що так трапилося.

Ось такі я отримала відповіді. Які ж ми все-таки різні! А от особисто для мене проблема вибору не стояла дуже гостро. Хоч батько вперся руками та ногами за Київ, але настирна дитина відстояла своє рішення їхати до Сум. Адже журналістика в державному – нова спеціальність, а це – молоді викладачі, можливість самореалізуватися, та розкрити своє «Я» в омріяній професії.

«Але чому не Київ?» – запитаєте ви. Тому що ненавиджу великі міста, де відчуваєш себе нікчемною мурахою, – саме такою буде моя відповідь. А СумДУ – вже перевірений сестрою варіант. Він, беззаперечно, є одним із найкращих навчальних закладів нашої країни.

Наталя МЕДНІКОВА, група ЖТ-51

(Чернігівська обл., м. Семенівка).

ТАЄМНИЦІ РОЗВИТКУ,

Саме таку назву (але російською мовою) має нова книга професора Л.Г.МЕЛЬНИКА. З повним правом можна віднести це словосполучення і до науково-публіцистичної творчості самого автора, який від видання до видання все глибше і ширше охоплює найскладніші проблеми сучасності, намагається донести їх сутність не лише до елітного, а й пересічного читача. Про що свідчить і підзаголовок – «не очень серьезная книга об очень серьезном». А ще нова книга є спробою зазирнути в минуле, аби розгледіти там паростки майбутнього.

Уперше вчені зацентрували увагу на проблемі усталеного розвитку в 2002 році на саміті, який відбувся у Бразилії, а через рік у Женеві провідні науковці світу заговорили про необхідність економічного осмислення інформаційних технологій, що набувають усе більшого значення у функціонуванні соціуму. А в Сумах уже вийшла книга Леоніда Мельника «Информационная экономика» (Университетская книга, 2003). Таке от випередження часу. І не дивно, принаймні для наших читачів, яких «Резонанс» постійно інформує про реалізацію видавничих проєктів професора Мельника. Щойно повернувся він з всесвітнього саміту, який проходив у Тунісі під егідою ООН і був присвячений саме проблемі усталеного розвитку земної цивілізації. Наш кореспондент зустрівся з ним, аби довідатися про історію нового видання.

– Чому вже у вступі рекомендується читати книгу не по порядку, а як заманеться?

– Структура книги мозаїчна.

Як і людські інтереси. Отже, кожен може вибрати, що йому більше до вподоби. В ідеалі – читач проглядає всю книгу, зміст змушує повертатися до попередніх частин. Але якщо хтось для себе знайде щось нове, корисне хоча в одному елементі змістової мозаїки – теж не погано.

– На кого ж передусім ця книга розрахована?

– На молодих читачів (не за віком, а за духом), на студентів, які замислюються над питаннями розвитку суспільства та сенсу життя, на вчених різних спеціальностей – писав її для всіх, хто хоче знати, що

таке розвиток взагалі.

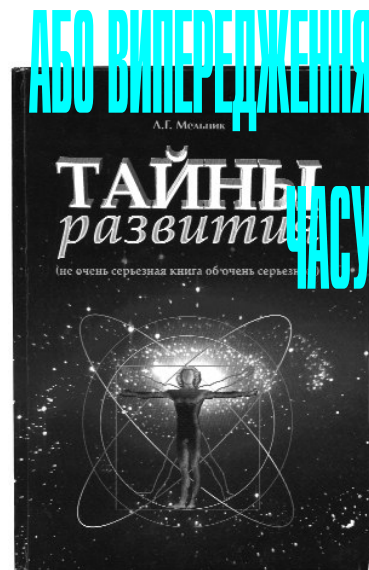
– Якими принципами систематизації Ви, Леоніде Григоровичу, керувалися при написанні?

– Для пояснення різних питань використовував і різні дисципліни. Хоча в природі не існує окремо соціальних, фізичних, економічних, біологічних об'єктів. Усе взаємопов'язане. Наприклад, замість енергії у фізиці, в економіці виступають гроші. Але в науці не можна обійтися без аналізу, аби виявити якісь загальні закономірності.

– Чи виступають якісь дисципліни або аспекти провідними в таких поясненнях?

– Ні, жодна не є провідною. Але є та, з якої все починалося. Це – економіка. Під час аналізу різних суто економічних концепцій я зіткнувся з тим, що мало хто ро-

зумів, що таке взагалі розвиток. Так і народилася ідея книги. Її втілення потребувало заглиблення у різні сфери науки і навіть релігії. Дійшов висновку, що для пояснення наукових понять не лише можна, а й доцільно використовувати релігійні уявлення, канони. Наприклад, феномен «Трійці», який існує є не лише в християнстві, а й індуїзмі. Принципи пантеїзму, основою якого є переконання, що Бог у всьому, якнайкраще ілюструють рівність периферії та центру. До речі, й наукою вже доведено, що кожен з найменших складників мікросвіту є своєрідним центром, який, взаємодіючи із іншими, породжує наш фізичний всесвіт. Тобто можна сказати, що центр усесвіту – скрізь, а периферії, провінції, в суто суспільному розумінні, взагалі не

існує. Без розуміння цього просто немає сенсу говорити про подальший розвиток соціуму.

– Велику увагу у книзі приділено переходу від індустріального суспільства до інформаційного. Як саме він відбувається?

– Перш за все – інтенсивно. Все змінюється з шаленою швидкістю. Те, що відбувається, можна і слід розглядати лише як позитив. В іншому разі... Наприклад, гасло «Бандити повинні сидіти в тюрмі». Безумовно, повинні. Але не можна робити покарання соціальним пріоритетом. Таке траплялося уже в історії неодноразово, і нічого путнього з цього не виходило. Взагалі

ж боротися треба не проти когось, а за щось. Головне завдання суспільства в такі періоди полягає в підтриманні гомеостазу. Цьому треба вчитися і вчити як в особистому, так і суспільному житті. Для окремої людини найкращий варіант – працювати в позитиві, намагаючись обернути будь-які непереливки собі на користь. Про це також ідеться в книзі. Наводяться приклади.

– Яка мета рубрики з практичними порадами на кожен день?

– Такі поради ілюструють попередній матеріал. Саме вони пояснюють суть посібника – не дуже серйозна книга про дуже серйозне. Ідея такого «спрошення» з'явилася ще «на барикадах», під час студентського спротиву 2004 року. З цієї ж метою у книзі розміщені карикатури. Це сконцентроване і водночас змістовне вираження думки, ідеї. Більшість карикатур у додатку – з моїми ідеями. А вплив їх мій колишній колега і добрий знайомий – Михайло Волохов.

– Коли і де нову книгу зможуть придбати читачі?

– Вийде вона незабаром, в січні. Придбати її можна в мережі «Університетська книга» та на кафедрі, особисто в мене.

– І наостанок, що б Ви, Леоніде Григоровичу, побажали нашим читачам в Новому році?

– Передусім – любові до себе. Той, хто любить себе, постійно самовдосконалюватиметься, розширюватиме власні можливості. А ще – любові до ближніх. Усі сварки, задрощі раджу лишити в минулому. Тоді в душі кожного і в суспільстві запанує єдність, толерантність.

Юлія КАРПЕНКО, група ЖТ-41.

Скажіть, будь-ласка, шановне студентство, хто з вас – двадцятирічних хлопців та дівчат – ніколи не хворів? «Що за безглузде питання? Чи взагалі це можливо?!» – відповідь питаннями на питання кожен.

А тепер приготуйтеся зламати свої стереотипні й багато в чому хибні уявлення про здоров'я, спосіб життя та життєвий успіх як наслідок першого й другого. Адже мова піде про людину, з одного боку, звичайну, тому що все, чого досяг він, може кожен із нас, теоретично, на практиці виявляється, що мало хто досягає такого духовного й фізичного рівня. Причина – в більшості випадків наші власні лінощі, неорганізованість, хибні уявлення про правильний спосіб життя та істинні цінності, відсутність елементарної культури.

Незабаром цьому чоловікові виповниться шістьдесят, але позаздрити, скажімо, в піднятті великої ваги йому може і юнак, утричі молодший. Він не курить, не вживає алкогольних напоїв, займається фізкультурою. За роки свого життя жодного разу не хворів і навіть не знає, що таке звичайнісінька застуда. Він – науковець, який продовжує займатися викладацькою й науковою діяльністю так само, як і багато років тому. Отже, хто це? Ідеальна людина? Прибулець з іншої планети чи запрограмований робот? Зовсім ні. Така ж сама людина, як і ми з вами, приклад якої доводить, що здоров'я, успіх і щастя знаходяться в наших руках і щоб досягти цього не-

■ ПЕРСОНАЛІ

ВІД ЗДОРОВ'Я ДО УСПІХУ

обхідні лише бажання, самоорганізація та самовиховання. Як духовне, так і фізичне.

Борисенко Олексій Андрійович – викладач нашого університету, спеціаліст у галузі електронних обчислювальних машин й інформатики; доктор технічних наук (1991 рік), професор (1995 рік). У нашому університеті працює з 1980 року: спочатку – старший викладач, потім – доцент, професор, завідувач кафедри електроніки й комп'ютерної техніки. Має величезну кількість науково-дослідницьких робіт у галузі електроніки й обчислювальної техніки. Займався також дослідженнями в галузі теорії інформації.

У 1998 році О.А. Борисенко був удостоєний гранту фонду «Відродження» для вчених і викладачів серед математиків за свої численні дослідження в галузі дискретної математики.

Мабуть, наших студентів більше зацікавить те, як Олексію Андрійовичу вдалося зберегти своє здоров'я, фізичну форму, гострий розум та нестримне бажання жити й творити. Почалося все, як і в кожній людини,

з дитинства: зростав у селі, бігав босоніж по свіжій траві, дихав свіжим повітрям, їв овочі й фрукти, які потрапляли на стіл прямо з городу. Тоді не існувало в селах ні телевізорів, ні електрики, але була здорова селянська праця. Той час і став під'ручником здоров'я на довгі роки. Та все ж здоров'я людини залежить не лише від того, яким було її дитинство, хоча і це має велике значення. Багато людей виправдовують свої численні хвороби станом навколишнього середовища, «нашою жахливою екологією», в умовах якої, на їх думку, просто не можливо зберегти здоров'я. Дуже легке, а головне, самозаспокоїливе виправдання – нібито «я тут ні при чому, це все екологія». Насправді ж, це лише один із чинників, але не головна причина теперішніх захворювань. На думку Олексія Андрійовича, такою є недостатність культури здоров'я, а точніше, її відсутність. Ми палимо, ведемо малорухомий спосіб життя, їмо шкідливу їжу, п'ємо брудну воду – і це далеко не весь перелік вад, які стали вже навіть не відхиленням від норми, а самою нормою нашого жит-

тя. Як наслідок – двадцятирічні хлопці скаржаться на болі в спині, а дівчата народжують хворих малюків. Що буде з ними через десять років, не кажучи вже про похилий вік?!

Олексій Андрійович уже протягом багатьох років займається пропагуванням культури здоров'я, ділиться своїми знаннями та досвідом з оточуючими. Неодноразово ставив у СумДУ питання про боротьбу з палінням та його профілактику. Але, на жаль, суттєвих заходів щодо цього університет поки що не вживає.

На своїх лекціях він присвячує деякий час питанням профілактики різних захворювань і здорового способу життя, намагаючись привчити студентів уважно ставитися до здоров'я, яке, безсумнівно, є найдорожчим скарбом для кожного. Бо коли людина здорова, ніщо не заважає їй радіти життю, реалізовувати себе через працю й творчість, кохати й бути коханим – тобто щасливим! Уважно подивіться на Олексія Андрійовича: навряд чи хто зможе зберегти такий чудовий вигляд та життєву енергію, якщо вчасно не візьметься за себе, не перестане знущатися над власним організмом.

Діана ДУБИНСЬКА, Юлія НЕСТЕРЕНКО, група ПР-23.

P.S. У наступному номері читайте про книгу О.А. Борисенко «Філософія здоров'я».

У СумДУ відбувся Другий відкритий командний турнір Сум із програмування серед студентських та учнівських команд. Зрозуміло, що метою організаторів конкурсу було підвищення рівня знань з програмування та алгоритмізації, сприяння підготовці фахівців високої кваліфікації в цій галузі шляхом стимулювання і додаткової мотивації як студентів, талановитих школярів, так і керівництва навчальних закладів.

На урочистому відкритті побажання успішного старту і вдалого фінішу висловили голова журі – завідувач кафедри кібернетики СНАУ С.А. Лавров (за сумісництвом) та завідувач кафедри інформатики СумДУ В.О. Любчак. Програма турніру передбачала протягом чотирьох астрономічних годин розв'язання 4-7 завдань. У кінці кожного дня змагань (усього ж турнірних було три) проводиться аналіз авторських рішень

ПЕРЕМОЖНА ХОДА ГОСПОДАРІВ

завдань та нагородження переможців у окремих номінаціях серед школярів і студентів.

Завданнями турніру був відбір і підготовка найсильніших сумських команд до всеукраїнських та міжнародних студентських змагань, а також організація обміну досвідом між студентами та викладачами, що займаються підготовкою фахівців сучасних інформаційних технологій.

Працювало дві секції: для команд, що складаються з учнів загальноосвітніх шкіл та середніх спеціальних навчальних закладів і студентів 1-2 курсів коледжів, а також для команд, представлених студентами вищих навчальних закладів, їх

структурних підрозділів, також студентів старших курсів коледжів.

СумДУ представляли сім команд: «Одуванчики» (капітан Юсіф Самедов), «Тріумф» (Олександр Баріло), «de Bugs» (Сергій Котенко), «Ramzones» (Віктор Неня), «Корабель» (Андрій Піддубник), «Калодізіматор» (Станіслав Борисов), «ПМ-31» (Тетяна Мукомел).

Господарі турніру виявилися не дуже гостинними, бо жодним із призових місць не поступилися. Перемогла команда «de Bugs» у складі Сергія Котенка, Олексія Дзюби, Олександра Якушева. Друге місце у «Тріумфа», третє – у «Ramzones». Втім, гості не обралися, бо суддівство було чесним і справедливим.

Аліна ПОЧАТКО, Маргарита СЕРЕДА, група ЖТ-51.

СПОВІДУЮЧИ ІНТЕРЕС ДО МИНУЛОГО

Віктор
Звагельський

Творчий колектив лабораторії складає редакцію наукового краєзнавчого журналу "Сумська старовина", в якому публікуються наукові статті з політичної, соціальної, економічної, воєнної історії Сумщини та інших областей України, а також європейських країн та української діаспори. У журналі можна знайти інформацію про розвиток української преси і навіть історію медичної справи регіону. З 2001 року журнал зареєстрований ВАК України як наукове фахове видання зі спеціальності "Історичні науки" і сьогодні користується популярністю не тільки в нашій державі, а й за її межами.

Окрім основного свого видання, редакцією були підготовлені до друку два грандіозні проекти: енциклопедичний довідник "Сумщина в іменах" та альбом "Суми. Вулицями старого міста." До того ж, співробітники лабораторії є членами редколегій та авторами видань "Реабілітовані історією" і "Сумщина в історії України". Вражаючий перелік досягнень за 10 років, чи не так?

У чому ж секрет їхнього успіху? Річ у тім, що в наш бурхливий час особливої актуальності набувають наукові дослідження краєзнавчого характеру, спрямовані на висвітлення призабутих і маловідомих сто-

Результати роботи

рінок нашої минушини. Північно-східний регіон України, зокрема Сумська область, відзначається великою кількістю пам'яток історії, культури, природи. Тут відбувалися значні і різноманітні історичні процеси. Впродовж тривалого часу низка важливих подій, фактів з певних причин не знаходили належного відображення, не досліджувалися або просто замовчувалися. Цілі хронологічні шари, десятки імен визначних синів Батьківщини викреслювалися з пам'яті народу через політичні та ідеологічні настанови. Тому в умовах українського відродження дослідження та популяризація минулого регіону є важливою складовою становлення та розвитку України, виховання студентської та учнівської молоді.

З цією метою у 1995 році була організована лабораторія – центр історичного краєзнавства. Зі слів керівника цього підрозділу, В.Б.Звагельського, головними завданнями центру є дослідження маловідомих моментів історії краю, створення краєзнавчих осередків, організація

17 грудня десяту річницю існування в стінах СумДУ відсвяткувала Регіональна науково-дослідна лабораторія-центр історичного краєзнавства. У цей день багато колег і шанувальників прийшли розділити радісну подію і привітати ювілярів. Незважаючи на те, що здебільшого історичні дослідження та знахідки популярні в тісному колі істориків-професіоналів, працівникам лабораторії на чолі з доцентом, кандидатом філологічних наук, харизматичним викладачем і просто неординарною особистістю В.Б. Звагельським вдається підтримувати інтерес до минулого Сумського регіону.

Десять років існування часопису "Сумська старовина", без сумніву, є славною датою в науковому та культурному житті не тільки Слобожанщини, а й всієї України. Широкий спектр проблем та напрямків, які конкретизуються як постійними, так і такими, що змінюються, рубриками часопису, дозволив редакційній колегії згуртувати навколо себе еліту наукової України, ввести до цього кола нові імена, аматорів-краєзнавців. Водночас фактично з числа в число, не втрачається загальний високий науковий та професійний рівень матеріалів, що публікуються. Відтак, на сьогодні часопис посів чільне місце в науковому та культурному житті України.

А.В. БОЙКО, доктор історичних наук, професор, керівник Запорізького відділення Інституту української археографії та джерелознавства ім. М.С. Грушевського НАН України, голова правління Запорізького наукового товариства ім. Я. Новицького.

пошуково-дослідницької і пропагандистської роботи на Сумщині. Але це не основне завдання центру, бо головною метою залишається привчити молоде покоління любити свою малу Батьківщину, пишатися своїм походженням. Саме для цього розробляються та впроваджуються в навчальний процес краєзнавчі матеріали, готуються методичні посібники для вчителів та викладачів,

проводяться конференції і симпозіуми, організовуються наукові експедиції, видається спеціальна література. Загалом, створюються максимально сприятливі умови для розширення можливостей сучасної науки.

Лабораторія приділяє багато уваги шедевру стародавньої літописної літератури "Слово о полку Ігоревім". Так, наприклад, були проведені дві виїзні Всеукраїнські конференції у м. Путивль (2000 та 2003 роки), присвячені дослідженню цього твору.

За весь час існування лабораторією було ініційовано та проведено шість археологічних досліджень, які принесли 7 важливих історичних відкриттів, досі невідомих науці. Дослідження проводились у Середньому Посеймі, Кролеві, Сумах, Путивлі, Шостці, а у Новгороді-Сіверському центр спів-

працює з Чернігівським державним педагогічним університетом імені Т.Г. Шевченка. Свої знахідки лабораторія активно демонструє на виставках, організованих спільно з художнім та краєзнавчим музеями.

За десять років творчої праці на ниві історичного краєзнавства лабораторія стала потужним центром наукової думки. Цього разу її ювілей збігся з випуском 15-го, також ювілейного, номера журналу "Сумська старовина".

Вітаю редакцію "Сумської старовини" з 10-літнім ювілеєм. Хочу побажати творчих успіхів та натхнення у подальшій роботі над виданням, яке є показовим на Лівобережжі сучасної України і презентує цікаві матеріали з вітчизняної історії.

М.С. БУР'ЯН, доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри всесвітньої історії та міжнародних відносин Луганського національного педагогічного університету ім. Т. Шевченка, заслужений діяч науки і техніки України, академік Російської академії природничих наук та Міжнародної слов'янської академії.

на". Завдяки тому, що редакція дійсно професійно підходить до вибору публікацій, не лише відбувається рух наукової інформації, відновлюється і переосмислюється значення історичних подій і образів, а й поєднуються зв'язки між навчальними закладами. Про це свідчать відгуки та привітання співавторів та читачів журналу (до речі, людей різних спеціальностей та уподобань).

Олена КАЛІНІЧЕНКО, група ПР-34.

НА ФОТО: під чітким диригентським управлінням Віктора Звагельського лабораторія плідно працює. Друзі лабораторії прийшли привітати з 10-річчям.

Сімейно-лабораторне фото

Задоволені роботою і святом друзі

З інтересом читаю ваш журнал. Особливо матеріали, присвячені історії державних інституцій, історіографії та джерелознавству. На мою думку, було б доцільно відкрити в журналі рубрику "Спеціальні історичні дисципліни", адже в останні роки інтерес до них зріс (особливо до геральдики та генеалогії).

Вітаю з 10-літтям журналу і бажаю творчого натхнення!

М.Г. ЩЕРБАК, доктор історичних наук, професор, зав. кафедри архівознавства та спеціальних галузей історичної науки Київського національного університету ім. Т.Г. Шевченка.

ПРОФСПІКОВИЙ ЛІКНЕП

Іноді доводиться чути: а що таке взагалі профспілки? Навіщо вони потрібні? В цій рубриці і спробуємо відповісти на подібні запитання.

Профспілка працівників освіти і науки України – Всеукраїнська добровільна неприбуткова громадська організація, яка на добровільних засадах об'єднує осіб, які працюють в установах і закладах, органах управління, підприємствах, організаціях галузі освіти, осіб, які навчаються у вищих або професійно-технічних закладах освіти (студентів, учнів, аспірантів, докторантів та ін.), незалежно від форм власності та видів господарювання, фізичних осіб, які займаються індивідуальною педагогічною та іншою діяльністю, та осіб, які звільнилися з посад в установах і закладах освіти у зв'язку з виходом на пенсію або які тимчасово не працюють та які визнають цей Статут. Причому об'єднує без обмеження через походження, соціальний і майновий стан, громадянство та національну приналежність, статі, мову, політичні погляди, релігійні переконання, рід, і характер занять, місце проживання.

Профспілка як повноважний представник цих осіб встановлює взаємовідносини на основі принципів соціального партнерства відповідно до законодавства з органами державної влади та місцевого самоврядування, роботодавцями та їх об'єднаннями. Здійснює представництво інтересів членів профспілки у цих взаємовідносинах.

Студентська профспілка СумДУ у сфері захисту соціальних прав студентів здійснює участь у розподілі та контролі за правильним використанням Фонду соціальної допомоги студентам,

аспірантам та докторантам університету, факультетів; опікується соціально-незахи-

щеними категоріями студентів; представляє права та захищає інтереси членів профспілки при вирішенні спорів (конфліктів); оформлює усі види матеріальних допомог та премій в університеті; допомагає профбюро у вирішенні та контролі питань, пов'язаних із навчальним процесом.

У сфері соціально-побутових умов студпрофком здійснює облік використання житлового фонду студмістечка; контроль за діяльністю адміністрації студмістечка по забезпеченню належних житлових умов проживання; виконує роботу в комісії з питань поселення студентів у гуртожитки.

У сфері оздоровлення студентів – організовує роботи щодо оздоровлення студентів, аспірантів та докторантів у пансіонатах, на базах відпочинку та спортивно-оздоровчих таборах; забезпечує путівками на відпочинок під час студентських канікул; організовує обмін студентськими групами під час канікул; пільгове харчування певних категорій студентів.

У сфері громадського контролю перевіряє роботу оздоровчих, лікувальних, культурно-масових та спортивних закладів університету, пунктів громадського харчування і побутового обслуговування студентів, розташованих на території університету і студмістечка.

Щодо культури та спорту, студентська профспілка організовує та допомагає у проведенні культурно-масових, спортивних заходів; підтримує у належному стані спортивні майданчики на території студмістечка.

По можливості здійснює працевлаштування студентів у вільний від навчання час та після закінчення університету; організовує студентські будівельні загони. У сфері міжнародних відносин здійснює розвиток зв'язків з навчальними закладами України; оформлює міжнародні студентські квитки тощо. А ще студентська профспілка СумДУ веде облік дітей студентів та аспірантів університету; здійснює розповсюдження новорічних подарунків.

■ **БЛАГОДІЙНІСТЬ** *****

НЕ ЗБАЙДУЖІТИ

Спілка «Волонтери СумДУ» існує лише місяць. Але її організаційно-благодійні якості вже дають результати. До Дня Святого Миколая з ініціативи спілки, а також за активної підтримки студентів та викладачів СумДУ, була проведена акція «Допоможіть дітям». Представники спілки розповсюджували листівки, а на виручені кошти купували для дитячих будинків одяг, іграшки тощо. А ще провели збір дитячих речей серед викладачів університету. А потім зі всіма цими подарунками завітали до Сумського будинку малюнків та вихованців школи інтернату для дітей із затримкою психологічного розвитку в с.Грунь Охтирського району. Дітей також розважали міні-виставою. Їх привітали Дід Мороз та Снігуронька.

Тож спілка «Волонтери СумДУ» виказує велику подяку всім, хто не залишився байдужим і допоміг в цій добродійній справі, а саме студентам університету, співробітникам, викладачам.

НА ФОТО: учасники акції з вихованцями Сумського будинку малюнків та Грунської школи-інтернату.

НОВИНИ ВІД ІРИНИ

Ірина Меркур – голова студентської профспілки. Новини цієї рубрики красномовно переконують: ця організація живе в напруженому ритмі, постійному пошуку шляхів вирішення найактуальніших для студентства проблем...

Профоргами академгруп проведено опитування та рейди по гуртожитках для аналізу соціально-побутових умов та соціальної захищеності студентів. Серед позитивних моментів: упорядкованість роботи з документацією, що стосується поселення і виселення з гуртожитків (введена пропускна система, договори на проживання та суспільне користування майном тощо); облаштування території довкола студмістечка (асфальтовані доріжки, поставлена огорожа, висаджені дерева); проведені певні ремонтні роботи (на кухнях у гуртожитках №№2 і 3, добудовані нові кімнати); відкриття відділення соціальної служби для молоді; активізація

участі органів студентського самоврядування у поселенні студентів тощо. Серед негативних моментів: недосконалість системи перепусток та рейтингової системи поселення; неякісна робота охорони та деяких вахтерів; невпорядкованість частини території поза студмістечком; незадовільний стан сантехніки, деяких душових кімнат, недостатня кількість місць у гуртожитках, спортінвентарю тощо.

На звернення нашого профкому до керівництва СумДУ з приводу різної платні за гуртожиток бюджетниками і повноплатниками отримана відповідь з роз'ясненнями (за підписом проректора В.О. Касьяненка).

На базі прес-клубу коаліції «Воля громади» відбулися перші семінари для профоргів-першокурсників, під час яких їм допомагали розібратися в новій для них сфері діяльності, поки що незрозумілих питаннях, пов'язаних із нею. Як вести потрібну документацію, організовувати роботу в команді, розвивати потрібні лідерські якості тощо – все це з'ясовувалось під час тренінгів, дискусій, рольових ігор. Неформальна обстановка сприяла кращому порозумінню між досвідчени-

ми вже діями студентського профспілкового руху та його новачками.

Надіслано звернення до голови обласної організації профспілки працівників освіти і науки Малимоненка та міського голови з проханням посприяти відкриттю нового маршруту пасажирського таксі, яке б курсувало між хімістечком і вулицею Прокоф'єва, в районі якої живе чимало наших студентів та викладачів. Крім того, студпрофком звернувся до міського голови та керівництва місьководканалу з вимогою вирішити врешті-решт проблему з впадчею води на верхні поверхи гуртожитків СумДУ №№4 та 5 (медфак).

У присутності ректора А.В.Васильєва, проректора з АГЧ А.М. Положія та голови профкому СумДУ В.О. Боровик відбулася нарада, на якій розглядалися результати опитування студентства щодо якості надання послуг їдальнею університету, проведеного профспілковим активом. С.В. Леонов, котрий нещодавно очолив відділ громадського харчування, подякував студпрофкому за корисну ініціативу, визнав слушність зауваження та пропозиції студентів, а також доповів, що вже зроблено, аби

перші усунути, а другі реалізувати. Зокрема, вже закуплено по 200 нових ложок та виделок, телевизор у залі їдальні працює тепер постійно (ближче до нього поставлені столи для любителів харчуватися під музику), на столах з'явилися серветки, чай стали подавати, як і пропонували студенти, в пакетиках тощо. І це, за його словами, лише децизи змін на краще. Переглядається меню та асортимент харчових точок, що знаходяться в різних корпусах та гуртожитках. Деякі з них – у зв'язку з двозмінним розкладом занять – вже почали працювати до 18 годин. Як і кафе у Г-корпусі. Роботу останнього планується взагалі кардинально змінити, аби стало справді студентським (розширити список послуг, увести елементи розваг тощо). Крім того, планується відкриття стаціонарного буфету в Ц-корпусі (коштом і силами орендарів, які відкривають там аптечний кіоск).

Чимало нарікань було стосовно повільного обслуговування їдальнею в «час пік» (на великій перерві). Проблема могла б вирішити встановлення другого касового апарату, але на придбання такого коштів поки що немає. Покращити становище призначені комплексні обіди, якістю і ціною яких студентство, як показало опитування, дуже задоволене. Буде пропонуватися

декілька їх варіантів, що повинно зменшити чергу, бо не потребує касового обслуговування. Іде також пошук шляхів реалізації пропозиції впровадження комплексних обідів не тільки в центральній їдальні, а й інших місцях (кафе «Мандарин», гуртожитку №3 тощо). Для гардеробної виготовляються номерки, розглядається пропозиція встановлення в залі виносних вішалок.

Щодо незадовільного стану меблів та інтер'єру, брудних столів. Дещо найближчим часом буде виправлено, але кардинально зміни можливі тільки літом, коли можна буде закрити їдальню на капітальний ремонт. Планується поновити стелю, електрику, змінити дизайн стін та кухонне обладнання. Безумовно, усе це, як-то кажуть, влетить в копійчку, але керівництво університету вже почало шукати джерела фінансування, бо розуміє важливість і необхідність вирішення проблеми.

Увага: конкурс!

Оголошено конкурс на пропозиції до Положення про звання «Кращий профорг року», а також на найліпшу символіку для студентського профкому. З пропозиціями звертатися в к. №4 Г-корпусу. На переможців чекають призи та матеріальна винагорода.

■ ПРОВОДЖЕННЯ ТЕМИ *****

ЛЮДИНА ЛЮДИНІ – ВОВК?

Взятися за перо мене спонукала публікація Олени Крупчан «Неформальна формальність», вміщена у минулому «Резонансі». Авторка описувала випадок кричущої нелюдності – п'ять хлопців жорстоко побили підлітка-неформала за те, що в нього було довге волосся і сережки в губі й вухах... На жаль, такі випадки трапляються дуже і дуже часто. В основному ці «подвиги» здійснюють тінейджери, які бажають у такий спосіб самоутвердитися, «випендритися» або просто «опустити цих гоміків» (тобто хлопців із довгим волоссям). Мене завжди мучило питання – звідки у підлітковій душі береться жорстокість і ненависть? Чому у дитини виникає бажання забити насмерть кошеня або познущатися з того, хто чимось відрізняється від інших?

Боротьбу проти «інакомислячих» розпочали ще в недалекому минулому наші радянські дітячі. Згадаймо лише бурхливі 80-ті, на які прийшовся розквіт різних молодіжних рухів і музичних течій. З рок-н-рольщиками, «металістами» та подібною братією боролися, як з найгіршими злочинцями – вони, мовляв, «розкладають ідейно-моральні устої суспільства». Невигадана історія – хлопець купує в магазині платівки «Rolling Stones», на які довго складав гроші. Радісний виходить на вулицю і...тут його зустрічають привітні люди в сірому, менти. Вони відбирають

платівки і ламають їх об коліна. «Цього слухати не можна. Це аморально і суперечить нашій ідеології» – приблизно такі нісенітничі (тільки в більш пікантних виразах) наплели «стражі порядку» нещасному зблідлому хлопцеві.

У недалеких 80-х майже кожного дня на вулиці збиралися «любери» (по-сучасному гопники) з кастетами, метою яких було знищити неформалів – за те, що слухають неправильну музику і мають нестандартний вигляд. А наша рідна міліція не тільки не припиняла таких розбірок, а ще й усіма силами допомагала. Після деяких рок-концерту половина шанувальників мистецтва разом із музикантами опинялася в каталажці. Напевно, не треба пояснювати, якими методами з них вибивали «неправильні ідеї».

Отже, за що боролися, на те й напорилися. Звичка знущатися з тих, чий смак і світогляд відрізняються від загальноприйнятих, а ще зміцніла. Підлітки вважають нормальним ділом побити неформала, спалити йому волосся або просто відібрати гроші. Та й звідки візьметься людяність і чемність, якщо ненависть до анде'раундної публіки було привито нашому суспільству ще за радянських часів? Але ж ми забуваємо про найголовніше: людська спільнота – це не зграя вовків (принаймні так хочеться думати). Чому ж ми поведомося як тварини? Чому ми такі жорстокі по відношенню до представників роду людського? На ці запитання, мабуть, немає остаточної відповіді, оскільки у кожного вона своя, особиста. Але ж ми живемо у сучасному суспільстві і повинні поважати вибір інших людей, а не нав'язувати свої уподобання шляхом мордобоя.

Мargarита РЯБОВА,
група ПР-23.

ПРЕДНОВОГОДНИЙ СЮРПРИЗ ОТ ФИЛАРМОНИИ, или Тайны веков

Оказалось, что подвалы нашей родной областной филармонии, оповитые столетней паутиной, хранят древние тайны.

Далеко не каждый может позволить себе на минутку перенестись на несколько столетий назад не только в своем воображении. Нам представилась возможность сделать несколько шагов по земле XXVII века и увидеть останки человека и остатки его жилища.

«Во время строительных работ в подвале были обнаружены человеческий череп и кости. Я сразу же обратилась в отдел по охране памятников архитектуры при областном управлении культуры», – сообщила директор филармонии Н.Н. Дяковская.

По словам антрополога Е.С. Половьян, на месте строительных работ были обнаружены женский череп, а также несколько фрагментов скелета. Причем наявны черты восточной ориентации, абсолютно нетипичной для славян. Загадкой остается и отсутствие некоторых частей останков. Возможной причиной, по мнению руководителя раскопок Е.Н.Осадчего, может быть либо катаклизм, либо же более раннее захоронение на этом же месте.

Здесь же обнаружены следы хозяйственной постройки, найденны предметы быта: железные гвозди, расписная украинская керамика. Кстати, в 2004 году во дворе филармонии были обнаружены уцелевшие горшки первой половины XXVIII века и гончарный горн.

Дальнейшая судьба находок известна. Останки жилища будут засыпаны землей, а останки подвергнуты экспертизе, результаты которой представят на ежегодной археологической конференции в Чернигове. Остается лишь догадываться, какие еще сюрпризы готовят сумчанам подвалы филармонии.

Світлана ПОПОВА, Вікторія КИБА,
група ЖТ-41.

АНЕКДОТИЧНИМ РЯДКОМ

Однажды студент повстречал в коридоре профессора, и, поздоровавшись, спросил: «Вы уже позавтракали?» Профессор на миг задумался, а потом сказал: «Если вы скажете, в каком направлении я шел, когда мы встретились, то я смогу ответить на ваш вопрос».

* Шотландец пишет письмо своему сыну-студенту: «Дорогой Джон! В конверт я вкладываю 20 фунтов, как ты просил. Кстати, запомни раз и навсегда, что цифра 20 пишется с одним нулем, а не с двумя».

ОПТИМИСТ ВИ ЧИ ПЕСИМИСТ?

1. Прокінувшись вранці, ви, в першу чергу, думаєте:

- а) яка буде погода – 2;
- б) про роботу, яку любите – 5;
- в) про справи, які не любите – 2;
- г) про кохану людину – 1.

2. Читачи газети, ви, перш за все, цікавитеся:

- а) політикою та економікою – 2;
- б) спортом – 1;
- в) культурою – 4;
- г) кримінальною хронікою – 4.

3. При першій зустрічі з незнайомою людиною ви:

- а) відразу довіряєте їй – 5;
- б) чекаєте її запитань – 1;
- в) спостерігаєте, оцінюєте – 3;
- г) стежите за нею, але не робите жодних висновків – 3.

4. Перед тривалою подорожжю ви:

- а) усе плануєте – 2;
- б) не сумніваєтесь, що вийде якийсь збій – 1;

- в) упевнені, що все налагодиться само собою – 4;
- г) дуже нервуєте – 2.

5. Сни, які ви бачите, найчастіше:

- а) драматичні – 1;
- б) туманні, незрозумілі – 4;
- в) приємні – 1;
- г) еротичні – 5.

Підрахуйте бали:

Від 6 до 9 балів. Ви невиліковний, хворобливий песиміст. Так не можна. Озирніться – у житті не так мало хорошого.

Від 10 до 13 балів. Паростки оптимізму інколи пробиваються через ваші похмурі прогнози. Це вже непогано. Старайтеся дивитися на все простіше.

Від 14 до 18 балів. Реальні погляди на життя плюс здоровий оптимізм – та ви щаслива людина! Так тримати!

Від 19 до 23 балів. Це вже не оптимізм, а легковажність. Старайтеся уважно дивитися навколо і критичніше ставитися до всього, в першу чер

■ КАВ'ЯРНЯ "МУЗОН" *****

Такого університет іще не бачив

У першу суботу грудня в актовій залі СумДУ відбувалося щось неймовірне: зібралося шість гуртів для проведення фестивалю важкої музики «СТУД-РОК». Вже досить відомі й зовсім молоді команди брали участь у концерті. Свято музики розпочалося з шалених гітарних ритмів гурту «Mizar», які одразу настроїли публіку на потрібний лад. Не дуже численні глядачі виявили несамовиту, а іноді взагалі божевільну підтримку. Якби таких «фанів» зібралася повний зал, то без неабияких збитків, мабуть, не обійшлося.

Наступними на сцену вийшли і заграли дівчата з гурту «Несвідома сфера», а за ни-

ми – команда з чудернацькою назвою «Нет конфет», вокаліст якої хаотично бігав по сцені та, як не дивно, умудрявся при цьому ще й співати. Виступи розбавляла розповідь ведучого про групи та вручення дипломів учасникам фестивалю.

У другій половині концерту на сцені з'явилися вже досить відомі й популярні серед сумської молоді гурти, серед яких – «Площадь Мопса» з чарівною і талановитою-вокалісткою, « Хижина дядюшки Томаса », «Бед Хейт». З самого початку і до кінця вони виражали своє невдоволення тими чи іншими речами (то звук їм не такий, то зал...). Зіркові примхи.

НАПРУГА НЕ ВЩУХАЄ

Як завжди, непомітно підкралася календарна зима. Не встигли студенти обжитися в університеті (особливо першокурсники), а вже не за горами сесія – важкий і напружений період для студентства. Та як би не було, зимовий сезон, що вже розпочався, приніс багато цікавинок, несподіванок і у спорті, який, незважаючи на «гарячу» зимову пору, продовжує набирати стрімких обертів у нашому СумДУ.

Початок зими приніс багато приємних сенсацій на спортивній арені. На жаль, це не стосується футзальної команди «Університет», яка в черговий раз поступилася гостям із Дніпропетровська («Дніпро-спецсталь»). Гра була напруженою, моменти виникали як біля воріт гостей, так і нашої команди. Сумчани заслужували бодай на нічийний результат, але цього дня фортуна відвернулася від університетівців. Рахунок на табло – 1:2. Прикро, але факт. Приємніше те, що наші футзалісти вже вкотре посіли здобули статус найсильнішого клубу міста й області.

Варто згадати початок грудня, коли шостий його день засяяв у спорткомплексі СумДУ. На честь Дня Збройних Сил України до нашого ВНЗ запросили команди з чотирьох «вишів» міста, які помірялися силами у спортивно-розважальному змаганні «Сила і мужність». Учасники демонстрували спритність рук і кмітливість розуму, силу волі й характер переможців. Довгий час точилася рівна боротьба, ініціативу перехоплювали то одні, то інші. Та все ж на фініші сильнішими виявилися представники Сумського педагогічного університету, друге місце – за господарями, третіми були вихованці УВС, з невеликим відставанням змагання завершили курсанти інституту ракетних військ та артилерії.

У манежі УАБС 9 грудня відбулися обласні змагання з настільного тенісу. Вперше за декілька років, команда СумДУ ввійшла в трійку призерів, виборовши бронзу.

Хотілося б відзначити і внутрішній турнір СумДУ з волейболу. Призерами стали традиційно сильні гуманітарії та економи, які посіли відповідно перше та друге місця, третє вибороли представники медичного факультету.

10-11 грудня на базі нашого університету пройшли змагання на кубок ректора. Брала участь п'ять

шкіл. І місце, а відтак і кубок, виборола 21-а школа.

Родзинкою ж усіх спортивних заходів місяця, безумовно, став чемпіонат України серед вищих навчальних закладів з дзюдо, який проведено серед студентів спільно з Міністерством науки і освіти України та комітетом фізичного виховання і спорту. 16 грудня в головній спортивній споруді СумДУ зібралися майстри й професіонали з усіх регіонів України (Луганська, Кієва, Харкова, Житомира, Полтави, Дніпропетровська, Черкас, Вінниці, Донецька, Миколаєва та Кіровоград). Ось деякі результати змагань: серед дівчат вагою до 63 кг перше місце посіли Суми; серед юнаків вагою до 81 кг перемогли студенти Дніпропетровська, II місце також у дніпропетровчан, а третє розділили студенти Харкова та Сум.

Завершується по-спортивному азартний грудень. Тож хочеться в цей передноворічний час побажати студентам побільше яскравих перемог як на спортивній, так і навчальній нивах. Шануймося!

Андрій МАНУРІН,
Ігор БОНДАР,
група ЖТ-52.

НА ФОТО: саме так напружено змагалися дзюдоїсти

ЯКЩО ТИ КАЖЕШ: «ГРА!», ТО ЦЕ – ДЛЯ ТЕБЕ

Коли нічого робити у вихідні вечери, можна подивитися по телевізору «Що? Де? Коли?» та заочно позмагатися зі знаменитими знавцями. Але мало хто знає, що можна взяти участь у цій грі й у стінах рідного університету.

Клуб інтелектуальних ігор в СумДУ існує вже кілька років. Тут кожен може пограти в інтелектуальні ігри, а зокрема «Що? Де? Коли?». Чомусь така назва лякає студентів, вони гадають, що це щось на зразок «лише для розумників». Але запевняю – у «Що? Де? Коли?» має сили грати кожен, якщо вже навчається в СумДУ.

Що наше життя? Якщо ви відповідаєте: «Гра!», то це точно для вас. Цікаво гратися в

інтелектуалів. А коли ще й вигравати... На різноманітних міських та всеукраїнських змаганнях наш універ представляє команда «Еврика-СумДУ». 6 студентів-розумників постійно перемагають у нашому місті інші команди (яких, до речі, не так уже й мало, адже, крім інтелект-клубу СумДУ, є ще й міський інтелект-клуб) та мають великий потенціал на рівні України. «Потенціал, – скажете, – відноситься до майбутнього, ви нам про теперішнє розкажіть». А чому б і не поговорити про перспективи молоді команди? Але можна і про теперішнє «чудової шістки».

Раз – капітан команди – чарівний юнак, менеджер-журналіст, активний громадський діяч і просто гарна людина. Два – аспірант, відмінник-інженер, що завжди у курсі всіх подій, і не менш чарівний парубок. Три – завзятий футболіст, людина невичерпної енергії та різноманітних креативів. Чотири – парубок, який знає все

перекладачо-видавничо-редактор. Не забути б також про нашого керівника – Юрія Миколайовича Петрушенка. Ім'я називаю з натяком на те, кого шукати, якщо

про всіх, а також те, чого ніхто знати взагалі не може. П'ять – симпатичний гуманітарій, котрий дивовижним чином здатний надихати мене на правильні відповіді... Ой, проговорилась. Отже, останньою у цьому списку (тільки через природну скромність) є авторка цієї статті, а також

хочете зайвий раз помучити свій мозок та марите в снах про Кришталеву сову Магістра «Що? Де? Коли?» Чекаємо!

Олена ЄМЕЛЬЯНЕНКО.
На фото: «Еврика-СумДУ» на перехідному етапі Чемпіоната України з «Що? Де? Коли?».

Имплицитность трансцендентального экзистенциализма

Думаете, автор этих строк до конца понимает заголовок статьи? Ошибаетесь! Иногда речь некоторых представителей рода людского так насыщена подобными терминами, что остальным представителям того же рода весьма непросто их понять. Хотя «умники» и производят впечатление знатоков своего дела, зачастую это – всего только ширма, за которой самые обыденные понятия. Читая учебники, слушая лекции, не приходило ли вам иногда убеждаться: для самых обычных вещей и понятий придуманы настолько запутанные определения, что приходится большую часть времени тратить на их сопоставление с действительностью? Если да, тогда тема лекции по физике «Несоответствие истинного восприятия и восприятия посредством приборов с выборочным поглощением электромагнитного спектра» легко превращается для вас в «Смотреть на мир через розовые очки». А вместо «Объективным показателем IQ является способность оценивать преимущество круглого движения по горизонтали перед прямолинейным движением по вертикали» вы прочтете «Умный в гору не пойдет, умный гору обойдет».

Засим представляю вам брейнинговский тест на сообразительность. Возьмем любое крылатое высказывание и все слова заменим наукообразными понятиями, которые эти слова означают. В результате и получится псевдонаучный бред. Попробуйте определить, какое именно крылатое выражение «закодировано» подобным образом. Итак...

1. Торговля мелким домашним животным, расфасованным в непрозрачную тару, изготовленную из прочной материи.

2. Некоторые последствия остеохондроза успешно компенсируются в процессе ритуального погребения пациента.

3. Во избежание негативных последствий биологическим особям не следует осуществлять моментальные выбросы выделений желез наружной секреции с вектором скорости, противоположным вектору воздушных потоков.

4. Производительный труд не является хищным и не может переместиться в обычную для этого животного среду обитания.

5. Нельзя сделать русскую национальную еду несъедобной при помощи продукта переработки суспензии жира в воде.

6. Некоторые аспекты поведения человека, напоминающие тактовые у определенных домашних животных в условиях нахождения последних на стеблях злаковых растений, высушенных естественным образом.

7. Лицо, употребившее внутрь этиловый спирт в количестве, больше определенного индивидуального предела, склонно к инверсному представлению о степени глубины определенных видов больших водоемов.

Держайте! Ответы в следующем номере.

Олена ЄМЕЛЬЯНЕНКО,
група ПР-34.

«КОНЫКЫ»

Первый этап пройден успешно. Из славного города Черкасы "Коньки" привезли не менее славную победу, а значит, смогут продолжить борьбу за главный трофей – Кубок Ассоциации КВН Украины.

Уже в первый день соревнований в неравном бою с веселой и находчивой молодежью политеха пали кременчужский "Тор.шок", киевляне "В шоколаде" и "Н2У", а также

команда жюри во главе с М.А. Агранатом. А все потому, что "Коньки" стандартный набор конкурсов отыграли действительно сильно.

Начали, как обычно, с приветствия, уже знакомого нам по полуфиналу Кубка области, и так же, как и во дворце ВАС СМНПО им. Фрунзе, прогнозировано его выиграли. Далее по сценарию – разминка. "Коньки" и тут праздновали победу, что подтверждает – команда

РВУТСЯ К КУБКУ!

уже выходит на новый качественный уровень. Научились наконец-то! Хотя вполне возможно, что это выдалась и не лучшая из разминок, но балы говорят сами за себя, к тому же, победителей не судят!

А дальше была настоящая проверка команд на находчивость – импровизационный конкурс. (Кстати, именно такой следующей весной "дебютирует" на межфакультетских играх КВН СумГУ, так что и наши болельщики смогут узнать, что это за инкогнито). В Черкасах же командам-участникам было предложено сыграть импровиз на тему "Новогодние развлечения". И опять развлекать жюри и зрителей выпало Саше Логоше и его неповторимой гитаре, с чем он справился, судя по всему, успешно: громкие аплодисменты сорвал ремикс на Высоцкого, впрочем, как и мастерство гитариста.

А вот с домашним заданием было сложнее. Потому что писалось оно ненамного дольше, чем импровиз – создание сумской версии "Переключения каналов" (так в Черкасах называлась "домашка") заняло у

нашей команды два вечера. И это был именно тот редкий случай, когда экстренность и срочность не отразились на качестве. По словам очевидцев, все вышло смешно и, как водится у "Коньков", оригинально. По итогам конкурса – второе место, а вот по сумме баллов за игру – победа!

Уже после выступления, на разборе полетов, сумчане получили свою заслуженную порцию комплиментов и одобрительных отзывов. Жюри сошло на мысли, что в то время, как все остальные команды сделали один шаг вперед после одесского фестиваля, "Коньки" сумели сделать два. Однако на достигнутом ребята останавливаться не собираются, а планируют с той же победной скоростью двигаться к следующему этапу Кубка (конец февраля-начало марта). Впрочем, уже этой победой команда обеспечила себе место в основной, несейной, группе, и заработанный в Черкасах рейтинг дает основания надеяться, что "Коньки" посоревнуются за выход в финал.

Это не Я.

ЧОМУ ЗУСТРІЧАЄМО СОБАКУ

Оскільки кожен рік треба зустрічати, як вважають китайці, віддаючи данину тварині, яка приходить, то нині має бути бал Вогняної Собаки.

Наступного року дизайнери роблять ставку на жіночість, загадковість та екстравагантність. Фаворитом сезону буде чорний колір. Але в новорічну ніч мають домінувати кольори вогню – теплі відтінки червоного, жовтого, оранжевого, золотого. Для тих, кому ці кольори не личать, їх можна поєднати з більш прийнятними.

Молодь може задовольнити погляд до екстравагантності хутровими вставками, багатощаровими оборками з шифону. Актуальні цьогоріч також декольте. А відкриті ділянки

тіла можна припудрити золотистою пудрою. Не варто забувати про аксесуари. Взуття, краватки, ювелірні прикраси – в ідеалі все цього вечора має бути в жовтих тонах. Як і прикраси одягнути – залежить не лише від ваших смаків: у новорічну ніч вони матимуть магичне значення. Якщо, скажімо, на вас буде золото, яке уособлює багатство та стабільність, то наступного року має щастити з фінансами. Якщо вас турбують сердечні справи, на допомогу придуть рубін чи гранат. Корал та бурштин береже від поганого ока. Не забудьте про зачіску – можна пофарбувати прядки в рудий чи золотавий колір.

Малюкам можна приготувати «собачачі» маскарадні костюми, або

ж просто пришити вушки та хвостики до звичного вбрання. Їм сподобається! Дім варто прикрасити, як і завжди, іграшками та гірляндами. Але, врахуймо, просто ідеальним буде тут золото. До речі, на заході ялинку прикрашають іграшками одного чи двох тонів. Треба розставити свічі, але з метою безпеки краще зробити свічки плаваючими у прозорому скляному посуді.

На новорічний стіл потрібно ставити пригостання і для тварини-покровителя року. Тож, певно щось має бути з м'ясцем на кісточках. Посадіть за стіл іграшкову собачку і поставте для неї тарілочку з собачими «делікатесами». А якщо в домі є справжній собака, віддайте йому належну увагу.

І пам'ятайте, що справді значимою є ніч реального приходу Собаки. Тому, аби подружитися з ним, зробіть хоча б маленьке свято 29 січня, тоді бажання неминуче збудуться. Так радять астрологи. А ми радимо не надто довіряти гороскопам, а просто щасливо відсвяткувати Новий рік, аби весь рік виявився щасливим!

КОСТЯНТИН ГРИГОР'ЄВ,
навчається на п'ятому курсі
інженерного факультету,
група ХМ-11.

ОЛЕНА АРТЮШЕНКО,
навчається на четвертому
курсі фізико-технічного
факультету, група ЕП-21.

**Продовжуємо знайомити читачів газети з творами учасників
літературно-публіцистичного конкурсу «Перше визнання»,
який відбувся наприкінці минулого навчального року.**

КОСТЯНТИН ГРИГОР'ЄВ

ЧТО-ТО, ГДЕ-ТО, КАК-ТО...

Кто-то не понял, а осень уж здесь.
Где-то желтеет сквозь листья зеленые,
Как-то беднеют оттенки небес,
Что-то мешает дышать посвободнее.

День стал короче, а ночь – холодной.
Девки раздетые снова оденутся.
Падает лист с запыленных ветвей,
Первый –
с поблекшего серого дерева.

Люди стремятся с приходом ночей
Сбагрить по школам
детей к понедельнику.
В классах рассказы учителей
Бьют в малышей,
словно волны по берегу...

ОРГАНЫ ЧУВСТВ

Посмотри вокруг взглядом свежим.
Что ты видишь? День? Или ночь?
Видишь, как правда за ложью брезжит,
Как вождем становится вошь?

Мир послушай: четко и звонко
Листья и птицы шумят

О том, что свобода чугунной решеткой
Окружена и рядами солдат.

Запах почувствуй мировой ненависти,
Вранья тухлую вонь.
О голоде заплесневелые летописи
Исправлена сытой рукой.

Недоволен? – порядок свой ставь,
Мир изменяй в меру сил
Или, уши заткнув и глаза выколов,
Ртом дыши и живи, как жил.

ОДИНОКО!

Девушка-наркотик
Живет в моей душе.
Я, в общем-то, не против,
Я даже «за». Вообще.

«Ну где же ты, родная?» –
Меня давно ломает,
В конвульсиях вопрос свой
Малюю на стене.

Один среди пустыни
Своей пустой квартиры

Я вижу свою дозу
В твоих глазах, во сне.

Да! Девушка-наркотик,
Я, в общем-то, не против,
Я даже «за», вообще:
Живи в моей душе!

ОЖИДАНИЕ ВЕСНЫ

Бей в бубен, созывай вече:
Время разрыва страниц!
На правду веры ответит нечем
Ругливому рокоту лиц.

Весна величаво цветами устелит
Курган из остывших костей;
Пора пробужденья выходит из тени,
Как зелень из голых ветвей.

Стремленьем к свободе
отброшены путь,
Разбиты водою все льды.
Часы убежденно считают минуты,
Слагая их в шумные дни.

Бей в бубен, созывай вече! –
Время проснуться пришло.
Промозглая серость
пройдет скоротечно,
Живое настанет тепло.

И куда опять свернуть – к сути или нет?
Может, сесть и отдохнуть? Может, это бред?
Все дороги замело. Пыльно и темно.
Если ты идешь к мечте –
значит, так дано.

Если ветер не дает – значит, нет пути.
Ты его не укоряй, ты его прости.
Имя – главное крыло в памяти огня...
Если вдруг услышишь дождь –
вспомни про меня.

Разреши мне уйти от ответа,
Разреши не сказать ни слова.
Ты ответа дождись от ветра,
Я ж к нему еще не готова.

Не смогу, не пойду, не выдержу,
Слезы – много, а мне не хочется.
Отойди! – я тебя не вижу...
Мысли, чувства – они же портятся!

Извини, я прошу прощенья
У тебя, у себя, а еще?
Я не жду твоего возвращенья,
Убирая свое плечо...

А МОЖЕ, І В ТЕБЕ Є «БОЖА ІСКРА»?

Сумщина має унікальні літературні традиції. Тут народилося чимало видатних письменників. За ними крокують зовсім юні, завзяті, енергійні, які також прагнуть стати улюбленицями читачів. А чи є в них талант? Чи можна взагалі навчитися таланту митця?

Мабуть, ні. Талант або є, або його немає. Іноді трапляється й так, що «божа іскра» є, а людина не звертає на це особливої уваги. Як їй допомогти помітити і розвинути свої здібності.

Саме з такою метою в СумДУ створена літературно-творча майстерня, яка розпочала свою роботу в жовтні 2005 року. Вона відкрита для всіх бажаючих спробувати свої сили в письменницькій справі.

Пропонуємо читачській увазі кілька робіт гуртківців, які ще тільки випробовують себе.

Ольга ТИСЯЧНИК,
керівник літературно-творчої майстерні.

У НИХ ВІДНЯЛИ ЖИТТЯ

Найзаповітніша дума
на світі – дума про хліб.
В. Лагода.

Тридцять другий рік. Голі поля, сіре небо над похиленими головами дерев. Тиша. Пустка навколо. Ні душі. То голод своєю підступною ходою ступив на поріг України. Десятки, сотні, тисячі померлих. Смерть пожирає все...

Що зробили ті люди? За що їх покарано? Чи ж не вони так старанно орали свою землю? Чи ж не вони засівали її зерном? В'язали колосся, його золоті голівки, в снопи. Душа співала.

Та лихо прийшло сюди. Не судилося пекти хліб з того зерна, яке викохували день за днем, молотили натрудженими руками. Не буде милувати їм око золотистий духмяний буханець. Прийшли жорсткі кати, які, прикриваючись добрими намірами побудови ідеального суспільства, насправді були безжалючими гнобителями українського народу. Забрали, відняли, відібрали все, що можна було відібрати. Залишили голісіньку землю – і жодної зернини. Мільйони смертей на совісті цих безжалюстих створінь, мільйони проклять лягли на їх голови. Немає їм прощення.

Люди сподівалися, що про них згадають, що дадуть хоч шматочок хлібця. Не дали, не згадали. Народ думав, що зміниться влада, що прийдуть добрі часи, коли селянин сам зможе розпоряджатися своєю землею, і в нього більше не заберуть урожай, і не буде він шукати колосочка, щоб не вмерла його донечка або синок, які ще такі маленькі, ще зовсім не бачили того життя.

Здійсняться мрії людей. Запанує на землі правда, але шлях до неї буде занадто довгим і тернистим, купленим за дорогу ціну – ціну життя мільйонів українців.

Наталія МЕДНІКОВА,
група ЖТ-51.

СТОЙКИЙ НЕОЛОВЯННЫЙ СОЛДАТ

На границе поля стоит одинокий, устремленный вверх стражник ночи – фонарь. Одноногий воин, забытый всеми калека, обутий в белый сапог, израненный в сражениях со временем, ветром и пылью. Единственный глаз, когда-то рассекавший взглядом тьму, уже ослеп, и свет, определявший его принадлежность к островкам ночного уюта, давно уже не лежит, свернувшись калачиком вокруг его ноги. С миром его соединяли стальные провода. Когда ветер играл с полем, вздымая и опуская колосся, то он отвечал ему характерным металлическим звоном.

Электронны давно уже позабыли дорогу к этому отшельнику. С некоторых пор стало совсем одиноко. Пропали хоромы мошкеры, развлекавшей его ночами своим

жужжанием, настойчивым желанием подобраться как можно ближе к яркой лампочке. И только дождь, дарящий свои жемчуга, немного отвлекает от грустных мыслей.

Ему не нравились цвета, которые прижились на нем: бело-серо-зеленые. А так хочется выделиться чем-то ярким, чтобы обратили внимание, чтобы не чувствовать себя лишним и одиноким.

Когда-то здесь было много таких, подобных ему, но пришло время, и забрали «руки-ниточки», что соединяли и давали силы жить. Многие не выдержали одиночества и погибли. Ничего не остается, кроме ожидания того, что время когда-нибудь разрешит прилечь. Он ведь так устал...

Олександр МАМЕДОВ,
група ИТ-21.

ОЛЕНА АРТЮШЕНКО

Сколько мыслей! Руки связаны,
На груди платок болтается,
Ноги не передвигаются,
Но слова еще не сказаны.
Заново! Построить заново
Распознать всю сразу истину,
Полубить... всех-всех неистово,
Да, наверно, это здорово.
И душа... еще в ней теплятся
Звуки, отголоски нежности,
Доброты, и перемелются
Те частички глупой ненависти...
Кто засел, того не выгонишь.
Что задумал, то исполнится,
А весна в сердца всем ломится –
Не надышишься тем воздухом.
Ты иди! – некрепко связаны
Ноги-мысли запрещенные,
Мы с тобою ведь крещенные –
Значит, знаем, кем помазаны.

Я иду, а все не так – звуки не слышны.
Если сделать шире шаг –
ноги не видны.
Иль в тумане, иль в беде,
или просто грусть.
Может, больно голове?
Может, я боюсь?
Не хотела, не смогла,
что уж тут решать?
Все робела, а рука не могла писать.
Мысли путались.
Их ветер дальше уносил...
Я пришла б к тебе тогда,
если б попросил.
Растерять в ладонях то,
что несла всю жизнь...
Руки на груди крестом –
встань и помолись.
Выше, выше, голова! – я иду вперед.
Знать бы все наверняка!
Где же поворот?

У професора Світлани Олексіївни Швачко — ЖОВТЯ

Світлана Олексіївна Швачко народилася 25 листопада 1935 року в м.Київ у сім'ї військового службовця. Батько, Чорноок Олексій Іванович, загинув на війні в 1943 р. Мати, Антоніна Михайлівна, пішла з життя в 2001 р.

Дитинство минуло в Білій Церкві Київської області, на берегах річки Рось. Тут закінчила десятирічку, вступила до учительського інституту, який у 1954 році переведено в Донецьку область – зараз це Горлівський державний педагогічний інститут іноземних мов.

Любов до праці, повагу до людей успадкувала ювілярка не тільки від шкільних наставників, але й від науковців, викладачів вищих навчальних закладів України, з якими їй поталанило зустрічатися: проф. І.А. Пашенко, проф. М.П. Дворжецька, проф. Ю.О. Жлуктенко, проф. В.В. Акуленко, проф. О.М. Старикова.

Здобувши в 1956 році вищу освіту, тоді ж вийшла заміж за Карпа Кириловича Швачка. Сім'я має гарні організаційні здібності. Швачко К.К. – ректор Горлівського державного інституту іноземних мов (1954-1975 рр.), кандидат філологічних наук, доцент, літератор, державний діяч; донька Віра Карпівна Тур – начальник планово-виробничого відділу Українського інституту проектування нафтопереробних і нафтохімічних підприємств; Ірина Карпівна Кобякова – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри перекладу Сумського державного університету.

Наразі С.О. Швачко – академік Академії Наук вищої школи України, доктор філологічних наук, професор, працює на кафедрі перекладу Сумського державного університету.

Закінчивши Горлівський педагогічний інститут іноземних мов, Світлана Олексіївна працювала вчителем англійської мови в школах Горлівки (1956-1961 рр.), викладачем англійської мови, доцентом кафедри англійської філології Горлівського педінституту (1961-1975 рр.). У 1985-1993 рр. очолювала кафедру англійської філології Сумського педінституту ім. А.С. Макаренка. У 1995 році виступила засновником кафедри перекладу в Сумському державному університеті та очолювала її до 2001 р.

У 1971 році Світлана Олексіївна захистила кандидатську дисертацію на тему «Еволюція та функціонування слів-вимірювачів у системі англійської мови (на матеріалі слів міри і ваги)»; у 1982 році – докторську дисертацію на тему «Англійські числівники та їх місце в лексико-семантичному полі кль-кості». Стажувалася у Великій Британії та США (Техас); є почесним членом школи ім. Т. Рузвельта, Сан-Антоніо, Техас. Двічі номінується (Американським бібліографічним інститутом) жінкою року.

Девіз професора С.О. Швачко – «Навчати вчитися!» – постійно проявляється в активній участі в конференціях з питань підготовки молодих кадрів, аналізу проблем філології та перекладознавства, в ус-

піншому керівництві аспірантами. Беручи активну участь у науковому житті України, вона є членом спеціалізованих вчених рад при Київському національному лінгвістичному університеті та Харківському національному університеті ім. В.Н. Каразіна; постійний учасник численних міжнародних конференцій, форумів, симпозіумів; співголова оргкомітету шести міжнародних конференцій з проблем перекладознавства; член редколегії чотирьох наукових збірників. Семеро її аспірантів захистили кандидатські дисертації зі спеціальності герман-

ські мови: О.І. Лещенко, С.І. Журавльова, С.В. Кабанова, О.М. Медвідь, Г.Б. Козловська, І.В. Соколова, О.В. Корінь.

У своїх наукових розвідках Світлана Олексіївна зосереджується на мовних картинах світу, категоріях кількості у дистантних мовах, типологічних аспектах, категоріях текстів, еквівалентній транспозиції у перекладі, інтеграції вербальних та невербальних засобів спілкування. Наукові інтереси вченої обіймають широке коло питань з методики викладання іноземної мови, англійської філології та перекла-

дознавства. В її доробку дві одноособові монографії та дві у співавторстві, три наукові посібники, близько 200 наукових статей; 25 виступів опонентом на захистах кандидатських та докторських дисертацій; постійні рецензування монографій, підручників, дисертацій.

За високі показники у навчально-виховній роботі зі студентами С.О. Швачко нагороджена медаллю А.С.Макаренка (1988 р.), знаками «Відмінник народної освіти України» (1984 р.), «За отличные успехи в работе в области высшего образования СССР» (1974 р.).

РАДО Й ГОСТИННО

Приймали в СумДУ вчених-перекладознавців

Знані гості з різних куточків України із задоволенням приїждять на конференції, які проводить кафедра перекладу СумДУ. Бо тут завжди тепло зустрічають. На підготовку витрачається багато часу, зусиль, коштів... Кажуть, столиця приймає не так гостинно, бо відомим університетам це ні до чого. А нам для іміджу потрібно й таке інше... Та все ж не тільки для цього. Бо що таке імідж спеціальності? Думаю, це насамперед її популярність серед студентів, які її штудіюють...

А сенс таких зустрічей у тому, щоб у спілкуванні з кращими перекладачами України та авторами наших підручників обмінятися досвідом і почерпнути для себе багато чого цікавого і корисного.

Доповідачі торкалися найрізноманітніших тем: від перекладацької спадщини Куліша до символіки модерністського твору. Але найцікавіші обговорення проходили, як завжди, на перерві. Перекладачі почали вже дискутувати навіть про те, хто такий тлумач взагалі. І дійшли висновку, що скільки б ми не вивчали англійську, німецьку і т. д., справжній тлумач –

поліглот у межах рідної мови. Дехто навіть запевняв, що вивчення іноземної мови з першого класу – каліцтво дітей, бо рідної мови не знають, а вже думають англійською...

– Уявіть собі птаха, у якого одне крило величезне, розвинене, а інше – маленьке і слабке. Чи зможе він полетіти? Ні, звичайно. Так і людина, яка досконало володіє іноземною мовою, а свою знає погано, не може бути гарним перекладачем, – переконаний В.Радчук.

Справді, перемогу на багатьох перекладацьких конкурсах здобувають найчастіше студенти-україністи, і навіть не ті, хто досконало володіє іноземною. Перекладачеві можна пробачити незнання чогось у чужій мові, грубі помилки в рідній – навряд. За цим принципом готують перекладачів у всесвітньовідомому Стразбурзькому університеті, де кількість годин рідної та іноземних мов співвідноситься як 1 до 3.

Згадали на конференції і про те, наскільки важлива для студентів практика з перших курсів, оптимальне поєднання практичних і теоретичних

предметів. Хоча, знову ж таки, однією практикою не обмежишся. Бо ті, хто без достатніх теоретичних знань кілька місяців провів за кордоном, вільно спілкуються, але роблять чимало стилістичних помилок. Як у тому анекдоті, коли в пісочниці плаче дівчинка, до неї підходить чоловік і питає «Дівочка, ти по какому вопросу плачешь?».

Тож, наукові конференції – зовсім не обов'язково довгі сухі доповіді поважних серйозних людей. Бо ця зустріч була справді цікавою. І весело. Адже зібралися разом люди, які, здається, обожнюють свою справу. Принаймні вона приносить їм велику радість, з якою вони охоче діляться. Так, наприклад, цього разу пощастило студентам 4-го курсу – вони прослухали лекцію професора КНУ, перекладача Віталія Радчука. Перше питання, яке почув професор після лекції: «Коли ми вас ще побачимо?». Деякі студенти вже були в Києві на лекції видатного тлумача...

Тож, приїжджайте до нас, гості з різних міст і університетів, ми завжди вам будемо раді.

Віват, тлумачі!

**Марина ГРИЦАЙ,
група ПР-23.**

**НА ФОТО:
учасники та гості конференції**

СПОРІДНЕНА ПРАЦЯ І СТАЛА ОРІЄНТАЦІЯ

Кафедрою філософії СумДУ проведена міжнародна науково-практична конференція «Україна в контексті євроінтеграції». Брала участь відома вчені – як вітчизняні, так і з близького зарубіжжя, які викладали своє бачення подальшої орієнтації України в міжнародному просторі. порушували гострі питання геополітики і глобалістики, економічного і культурного розвитку, співтовариства на сучасному етапі. З цікавістю вислухали доповіді професорів Валентина Вандишева, Івана Мозгового та Віри Мовчан, доцентів Олени Луценко, Людмили Теліженко, інших.

Директор інституту інноваційного менеджменту з Харкова Ігор Гришин озвучив великий проект «Григорій Сковорода-300», мета якого – створення в структурі регіонів відповідної системи для забезпечення спорідненої праці й сталої орієнтації (терміни Григорія Савича) як головної умови щастя кожної особистості та громади в цілому.

Символічна подорож. Проект був затверджений на могилі великого філософа у селі Сковородинівка на Харківщині, яке в останній день конференції відвідали її учасники.

«РЕЗОНАНС»

газета Сумського державного університету
«REZONANCE»
Sumy State University Press

Реєстраційне свідоцтво СМ №020

Перший номер газети вийшов у світ 29 жовтня 1991 року.

Обсяг – 3 друковані аркуші,
приведені до 12 полос формату А-3.

Газету віддруковано в друкарні ПБКФВ «Мак-Ден»,
м.Суми, вул. Тополянська, 16.

Адреса редакції: м.Суми, вул.Римського-Корсакова, 2,
корпус «Г», кімнати: 1108, 1110. Телефон 33-02-25

Шеф-редактор **Олена Ткаченко**

Редактор **Василь Чубур**

Відповідальний секретар

Володимир Садівничий

Коректор **Богдана Лисенко**

З НОВИМ 2006 РОКОМ!

Грудень 2005 р. * Розповсюджується безкоштовно

№ 22-24 (224-226)

РЕЗОНАНС

ГАЗЕТА СУМСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Січень	Лютий	Березень
Пн 2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27
Вт 3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28
Ср 4 11 18 25	1 8 15 22	1 8 15 22 29
Чт 5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30
Пт 6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31
Сб 7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25
Нд 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26

Квітень	Травень	Червень
Пн 3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26
Вт 4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27
Ср 5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28
Чт 6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29
Пт 7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
Сб 1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24
Нд 2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25

Липень	Серпень	Вересень
Пн 3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25
Вт 4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26
Ср 5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 13 20 27
Чт 6 13 20 27	3 10 17 24 31	7 14 21 28
Пт 7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29
Сб 1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30
Нд 2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24

Жовтень	Листопад	Грудень
Пн 2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
Вт 3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26
Ср 4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27
Чт 5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
Пт 6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
Сб 7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
Нд 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31

Ще один рік перегортає сторінку історії. Хай він залишиться для нас приємною згадкою про всі добрі справи, започатковані в 2005-му. Щиро дякуємо всім викладачам, співробітникам, студентам, хто працював на розвиток СумДУ! Наші плани й прагнення на рік 2006-й залишаються незмінними - подальший розвиток університету. І дуже добре, що в цьому наш колектив - високо-професійний, самовідданий, талановитий, наполегливий - одностайної думки. З Новим вас, 2006, роком! Щастя, добра, успіхів, наснаги, достатків! З Різдвом Христовим!

Ректорат,
профспілкові комітети.

З РІЗДВОВОМ ХРИСТОВИМ!